UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

8 ЖОВТНЯ, 1970.
Число № 41
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
OCTOBER 8, 1970.

СМЕРТЬ НАСЕРА УСКЛАДНЮЄ ЗАМИРЕННЯ НА БЛ. СХОДІ

Довготривалі спроби довести до миру між Ізраїлем та арабами несподівано перервалися наслідком несподіваної смерти єгипетського президента А. Насера, що помер 28 вересня на 52-ому році життя. Насер, вертаючися з каїрського летовища, куди відпроваджував учасників конференції арабських політиків, що довели до перемир'я між йорданським королем Гусейном і палестинськими партизанами, в автомобілі мав серцеву атаку. Прикликані п'ять лікарів не могли нічого вдіяти. Насер помер через три години.

Смерть Насера держано в таємниці п'ять годин. Щойно тоді віцепрезидент А. Садатт проголосив у радіо, що Насер помер. Каїрське радіо перервало передачу і подавало читання з Корану.

Відгук у цілому світі

Вістка про смерть Насера викликала відгук у цілому світі. Жалували за ним навіть ті, які ввесь час виступали проти нього, бо стало ясним, що, після смерти Насера, дуже важко буде довести до замирення між арабами та Ізраїлем. Насер був єдиним між арабськими державними мужами, з яким числилися всі арабські провідники і з яким могли говорити й інші держави. Насер погодився на мирові переговори з Ізраїлем, хоч багато арабських політиків противилися тому, а тепер довів був до перемир'я між королем Гусейном і палестинськими терористами.

Насер довго хворів на цукрицю і двічі лікувався в спеціяльній санаторії в СССР. Цукрова недуга, мабуть, і спричинила смертельну серцеву атаку.

Президент А. Насер був при владі в Єгипті майже 17 років. В 1952 р. гурт молодих єгипетських старшин, між якими був Насер та його теперішній заступник А. Садат, усунули короля Фарука і проголосили республіку. 1954 року Насер примусив тодішнього президента М. Наґіба зрезиґнувати і сам зайняв його становище. За президентури Насера Єгипет став тоталітарною соціялістичною державою, в якій володів Насер за допомогою підібраних ним дорадників. Він мав амбітні пляни об'єднати увесь арабський світ, але виявилось, що не всі араби захопилися цією ідеєю.

Віруючий мусулманин

Хоч Насер перемінив Єгипет на соціялістичну державу, сам був глибоко віруючим мусулманином і навіть часто переслідував доморослих комуністів. Після закриття Суезького каналу, він звернувся по допомогу до СССР, який допоміг йому фінансувати будову Асванської греблі на ріці Нілі, а потім постачав багато зброї. Після війни з Ізраїлем 1967 р., Насер зірвав був дипломатичні зв'язки з ЗДА й оперся вповні на СССР, який післав до Єгипту не лише зброю та воєнну техніку, вартости бл. одного мільярда долярів, але й 10,000 своїх військових дорадників, пілотів та фахівців для вистрілу ракетних бомб.

Насер втішався великою популярністю не лише серед єгиптян, але й серед мешканців інших арабських країн. Він був одружений і мав п'ятеро дітей та одного внука.

Участь у похороні Насера взяли представники майже всіх важливіших держав світу. Найбільша була делегація СССР з прем'єром А. Косиґіном на чолі, що прибула негайно після смерти Насера. Канаду репрезентував на похороні сенатор П. Мартін.

На похороні Насера було бл. п'ять мільйонів арабів, що плакали й дерли на собі одяг з жалю за небіжчиком.

Після молитов у мечеті Аль-Загар його тіло перевезено на ляфеті до саду підміської мечеті, де його поховано в звичайному гробі. Згідно з мусулманським звичаєм, його тіло вийнято з домовини й обвинуте похоронено в сидячій поставі, з лицем зверненим до святого мусулманського міста Мекки. В час похорону над жалобним походом кружляли єгипетські бойові літаки советського виробу.

Переговори про наслідство

Негайно після смерти Насера почалися переговори про наслідство. Згідно з єгипетською конституцією протягом 60 днів державні справи мав вести заступник президента А. Садат. Потім президента мав вибрати єгипетський парлямент. Одначе 8-членний провід центрального комітету урядової партії повідомив своїх членів, що він вирішив доручити уряд президента А. Садатові, щоб оминути непотрібних суперечок. Постанову мусить затвердити єгипетський парлямент. Він це зробить, як загально припускають.

На рішення проводу партії, мабуть, мала немалий вплив делегація СССР, що кілька разів відбула засідання з єгипетськими політиками. Смерть Насера відсунула на необмежений час мирові переговори, що їх, з доручення ОН, вів шведський дипломат Г. Яррінґ. Яррінґ минулого тижня покинув Ню Йорк і повернувся до Москви, де він є шведським амбасадором. Покищо годі передбачити, чи й коли будуть дальші ізраїльсько-арабські переговори.

Китай знову атакує СССР

Комуністичний Китай відзначає день 1 жовтня як державне свято, на пам'ятку викинення національних військ Чан Кай-ші 1949 р. з Китаю. Напередодні святкуван китайський прем'єр Джов Ень-лай закинув СССР, що советські політики враз з американцями плянують поділити між себе ввесь світ. Через це існує небезпека ще однієї світової війни, і «народи світу мусять бути на це приготовані». Свою промову він закінчив ствердженням, що „ні СССР, ні ЗДА не можуть стримати поступу світової революції".

У Йорданії спокійно

Боротьба між військами королівства Йорданії і палестинськими терористами закінчилася, і в Йорданії панує відносний спокій. Тут і там відбувається стрілянина між вояками та партизанами, яку одначе скоро зупиняють члени 100-особового комітету миру, зложеного з військових старшин кількох арабських країн, що підлягають військовому бюрові, яке очолює туніський прем'єр Б. Лядґам. Йорданські вояки та палестинські партизани покинули столицю Йорданії Амман та подалися до своїх баз.

Становище цивільного населення в Аммані незавидне. В місті немає води, світла та харчів. Ранених поволі розміщують по шпиталях, які є переповнені. До Амману приїхали представники різних країн, в тому теж із ЗДА, які привезли зі собою харчі та ліки. Саме місто Амман в три четверті знищене артилерійськими стрільнами, що позапалювали багато домів.

Щойно тепер виходять наверх політичні змагання між СССР і ЗДА, які велися між обома країнами за становище короля Йорданії Гусейна. СССР були б привітали радо проголошення республіки в Йорданії, до чого знову не допустили ЗДА, вважаючи, що Гусейн — прихильник Заходу. Тому ЗДА післали свою шосту фльоту, що кружляє по Середземному морю, до берегів Йорданії та наказали стан воєнного поготів'я своїм військовим частинам, що, на випадок потреби, могли були інтервеніювати в Йорданії. Під тим тиском ЗДА, СССР спонукав Сирію відкликати свої військові частини, що в одностроях палестинських партизан з танками були ввійшли на територію Йорданії. СССР переконали теж Насера, щоб він довів до перемир'я між палестинськими партизанами та королем Гусейном, що й закінчило домашню війну в Йорданії.

Південно-в'єтнамські вояки приглядаються здалека, як їхні бомбові літаки скидають бомби на становище північно-в'єтнамських вояків.

Голова асамблеї ОН в Едмонтоні

До Едмонтону прибуде президент Генеральної Асамблеї ОН п-і Брукс-Рандолф, що в неділю, 11 жовтня буде мати прилюдну доповідь у Ювілейній авдиторії. П-і Брукс-Рандольф є другою з черги жінкою, що очолює генеральну асамблею ОН. Вона, за фахом юрист, є заступником міністра справедливости африканської країни Ліберії.

УСТУПИВ ГОЛОВА ЗБІЖЖЕВОЇ РАДИ

Після 28-річного головування в Канадській збіжжевій раді, уступив зі свойого становища 66-річний В. МекНамара. Федеральний міністер рільництва О. Лянґ подав цю вістку «з жалем», підкреслюючи великі заслуги МекНамари в продажу канадського збіжжя за кордоном та в допомозі голодним різних країн світу.

В комунікаті не подано причини його уступлення, ані не заповіджено, хто буде його наступником.

АНГЛІЯ ВСТАНОВИТЬ ВІЙСЬКОВУ БАЗУ

У Канаді побувала англійська військова делеґація, що підшукала місце на будучу військову базу для вишколу англійських вояків. Найдогідніше місце знайдено недалеко місцевости Саффелд, Алберта. Канадський уряд погодився винайміти потрібну для бази площу. Пропозиція делеґації ще мусить бути затверджена відповідними англійськими чинниками. Якщо її затвердять, то база буде споруджена не скоріше, як за три роки. Англійські вояки проводили би лиш якусь частину року на вишколі в Канаді.

ХОЧУТЬ ОБМЕЖИТИ ПАСАЖИРСЬКІ ПОЇЗДИ

Канадські залізничі лінії Сі-Пі-Ар та Сі-Ен-Ар задумують припинити рух пасажирських поїздів в Алберті. Сі-Пі-Ар хоче зменшити рух поїздів між Едмонтоном і Калґарі, між Калґарі і Летбриджем, між Летбриджем і Медисин Гет. Сі-Ен-Ар задумує закінчити обслугу поїздами Кемровз, Дромгеллер та Калґарі. Всі ті поїзди їздять між тими місцевостями та Едмонтоном.

Залізниці нарікають, що в минулому році втратили на пасажирських поїздах 40 мільйонів долярів. В справі припинення руху тих поїздів 3 листопада в Едмонтоні і 5 листопада в Летбридж відбудеться публічне переслухання перед федеральною комісією для справ транспорту.

Обидві залізниці заповідають нові зміни в припиненні руху поїздів на інших непоплатних лініях.

НОВІ ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ

З днем 16 жовтня канадська пошта впроваджує нові грошові перекази. Хто хоче купити на пошті грошовий переказ, каже, тільки, на яку суму. Він дістає грошевий переказ на бажану суму і сам виписує своє ім'я та ім'я того. кому посилає гроші.

Перекази можна буде купувати на канадські та американські доляри та англійські фунти стерлінґів до висоти 200.00 дол.

Канадська пошта почала продавати перші грошові перекази ще 1885 р., тобто 12 років перед канадською федерацією. Від того часу всі поштові уряди в Канаді продали грошових переказів на загальну суму 18 мільярдів долярів.

Бенкет в честь Дж. Діфенбейкера

У неділю, 27 вересня в репрезентативній залі готелю «Марлборо» в Вінніпезі старанням КУК відбувся бенкет у честь кол. канадського прем'єра Дж. Діфенбейкера. Господарем вечора був кол. посол Й. Слоґан, а між почесними гістьми був православний Владика Борис, посол М. Смеречанський, що репрезентував федеральний уряд, провінційний посол Г. Шафранський, що репрезентував прем'єра Манітоби Е. Шраєра, посадник Вінніпеґу Ст. Дзюба, голова відділу УККА з Норт Дакоти, ЗДА, д-р А. Жуковський, кол. посол з Торонта д-р І. Кучерепа, представник УНСоюзу зі ЗДА мгр І. Ґеврик та представники різних українських організацій.

Діфенбейкера вітали представники федерального та манітобського урядів, посадник Ст. Дзюба. Ів. Сирник відчитав деякі з багатьох привітів та телеграм. Співочий ансамбль «Перепелички» при фортепіяновому супроводі п-і Н. Башук співав п'ять пісень, а троє малих танцюристів М. Лехова виконали український танок.

Головну промову українською та англійською мовою сказав президент КУК о. митрат д-р В. Кушнір. Після промови екзекутивний директор КУК д-р Я. Кальба вручив Діфенбейкерові його статую, що її виконав у бронзі мистець Л. Молодожанин.

Діфенбейкер почав свою промову українським привітом: «Добривечір». Він з великою пошаною згадував вклад українців Канади в розвиток та розбудову країни, далі говорив про мозаїку канадського населення з давніми культурними спадщинами, з яких, певно, багато скористає й культурне життя молодої країни Канади.

Велику частину своєї промови Діфенбейкер присвятив своїй минулорічній поїздці по Україні, про яку говорив із захопленням, підкреслюючи приязну вдачу українського населення. Говорячи про поневолення українців Москвою, Діфенбейкер назвав українців «найбільш витривалими та завзятими борцями за свободу».

Відтак критикував Об'єднані Нації за те, що не журяться долею 120 мільйонів, поневолених Москвою.

Згадав Діфенбейкер й про те, що йому в Києві доводилось вислухати від міністрів ніби суверенної УРСР багато гострих слів проти українських поселенців Канади і ЗДА, що прибули сюди після минулої війни. Київські керівники звали їх „заокеанськими покидьками" і „зрадниками батьківщини".

Дякував Діфенбейкерові за промову голова вінніпезького відділу КУК п. А. Яримович, а потім голова крайової управи Комітету українок Канади п-і Л. Чайківська передала п-і О. Діфенбейкер прегарну гуцульську касетку.

Бенкет закінчив молитвою о. митрат В. Кушнір.

Звільнили арабських піратів

Після того, як палестинські терористи випустили на волю всіх захоплених пасажирів, уряди Англії, Західної Німеччини та Швайцарії звільнили шістьох арабських повітряних піратів, що сиділи в тюрмах Західної Німеччини та Швайцаріїп та піратку Лейлю Кґалед, що їй не вдалося захопити ізраїльського літака й вона опинилася в англійській тюрмі. Всі семеро повернулися до табору палестинських партизанів і брали відтак участь у похороні єгипетського президента А. Насера. Арабка Кґалед ще й досі не може зрозуміти, як це сталося, що кинені нею на підлогу літака гранати не вибухли й не знищили ізраїльського літака, через що залога літака її обезвладнила й передала англійській поліції. Проти звільнення арабської терористки запротестував Ізраїль, який вважає, що Англія не мала права її арештувати, бо вона намагалася захопити літак поза англійською територією.

Ракетні бомби на параді в Пекіні

На військовій параді в Пекіні, яка відбувалася з нагоди 21-ої річниці перемоги китайських комуністів над Чан Кай-ші, вперше везли великі ракетні бомби. Припускають, що ракети, вжиті для будови ракетних бомб були такі самі, як та, що нею китайці випустили недавно свого першого міжпланетного сателіта.

Про вагу військової паради з ракетними бомбами свідчила присутність провідника китайських Мао Дзе-дуна.

Коротки вісти

◈ **Число** працездатних албертців зросло до 680,000 осіб. Від минулого року прибуло нових 29,000 працівників.

◈ **1 червня 1971 р.** пічнеться перепис канадського населення, який переводиться щодесять років. Перепис коштуватиме 35 мільйонів долярів. Проводитиме його 46,000 осіб.

◈ **Федеральний уряд** хоче визначити повітряні шляхи для нових велетенських реактивних пасажирських літаків, куди вони мали б літати, щоб не чинити шкоди людським оселям гуком своїх моторів.

◈ **Федеральний уряд** признав для міста Вінніпеґу 3,-330,000 дол. у формі позички й допомоги на відбудову центру міста. М. ін., Вінніпеґ хоче купити 24 акри землі від залізниць у місті і побудувати там житлові будинки.

◈ **Манітобський** провінційний міністер рільництва С. Юськів заповів, що й Манітоба обмежить ввіз курей із інших провінцій, щоб забезпечити манітобських годівців курей від конкуренції.

◈ **Канадська фабрика** «Дженерал Електрік» закриває в Торонті фабрику лямп через недостачу замовлень. Канадці купують менше телевізорів.

◈ **В 1969-70** господарському році ЗДА вивезли за кордон збіжжя на засів вартости 55 мільйонів долярів, на 15 мільйонів більше, як попереднього року.

◈ **У ЗДА** річно за понад 100 мільйонів долярів продають приладдя до вправ для старших людей, що хочуть або змарніти, або вдержувати своє тіло в доброму стані. Лікарі кажуть, що більшість тих апаратів не приносить ніякої користи.

◈ **Через славну** американську клініку Мао в Рочестері, ЗДА, проходить річно понад 200,000 пацієнтів з усього світу.

◈ **Арґентинський уряд** націоналізував усі приватні засоби зв'язку, тобто телефони, телеґрафи та каблеґрафи, що досі були власністю ЗДА, Англії та Італії.

◈ **Афонські ченці** заборонили вхід на святу гору всім „гіппі" з довгим волоссям та неохайного вигляду. Ченці самі носять довге волосся та бороди.

◈ **Через напади** повітряних піратів асекураційні компанії відмовилися покривати втрати, що їх літаки можуть мати наслідком захоплення піратами. Компанії підвищили теж оплату за забезпечення літаків, у деяких випадках — на 500%.

◈ **Кубинські війська** розбили групу кубинських партизан, вишколених у ЗДА, які напали були на Кубу. В боях згинули три кубинські вояки. Групу вислала організація кубинських еміґрантів із ЗДА.

◈ **Запас масла** в магазинах держав европейського господарського ринку був у серпні цього року на 100,000 тонн нижчий, як минулого року, і виносив 332,000 тонн.

◈ **У Східному Берліні** засуджено 21-річного американського студента М. Гюссія, на сім років тюрми «за критикування східнонімецького режиму та переконування про те інших». Гюссій писав наукову працю в Берлінському університеті.

◈ **СССР ще досі** не заплатив ЗДА 82 мільйони долярів за достави в часі минулої світової війни в рямцях умови „ленд-ліз". ЗДА доставили до СССР різних товарів вартости 222 мільйони долярів.

◈ **Російські старовіри,** що перед кількома роками прибули до ЗДА із Бразилії та Туреччини, купили 2,400 акрів землі на Алясці, куди хочуть переселитися із ЗДА, щоб утекти від американського деморалізаційного способу життя.

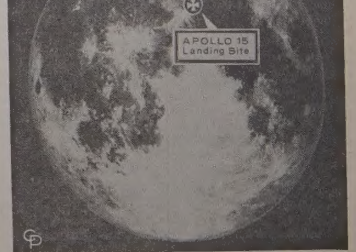

Черговий політ американського міжпляпетного судна «Аполлон-15» призначений на 15 липня 1971 р. Зазначене хрестом місце на Місяці, де судно має осісти.

ПРЯШІВЩИНА, ДЕ ЖИВУТЬ УКРАЇНЦІ І СЛОВАКИ (7)

Вікентій ШАНДОР

Навіть католицизм не міг перемостити тих недоброзичливих надій та ненависти, з якими ставилися деякі тогочасні провідні державні мужі Словаччини до пряшівських русинів-українців, до їх церковних та національних репрезентантів. Маємо на думці поведінку президента о. Иосифа Тіса під час його відвідин Пряшева, якого прийшли привітати також представники церков, у тому числі й єпископ Гойдич. Очевидець описав цю подію-зустріч так: «Коли президент Тісо приїхав до Пряшева з офіційними відвідинами, його вітали, між іншими, єпископ Павло Гойдич, латинський єпископ Чарський, лютеранський єпископ і жидівський рабин. Д-р Тісо кожному з них подав руку, а нашого владику остентаційно проминув. До того, на трибуні достойників наш єпископ мусів стояти, бо для нього не було крісла» (о. А. В. Пекар, стор. 144).

Інший, подібно неприємний випадок стався нашому владиці під час відвидин міністра пропаганди Шаньо Маха — також у Пряшеві. Єпископ не мав наміру вітати Маха, однак, коли управа міста загрозила, що це може мати погані наслідки для всіх русинів-українців Пряшівщини, єпископ погодився. Коли Мах побачив єпископа Гойдича на святочній академії, назвав його «зрадником і ворогом Словацької Держави» і «негідним єпископського достоїства» (о. А. В. Пекар, стор. 145 — 146). На ці слова владика встав і серед загального збентеження присутніх вийшов з залі. Насувається думка: яка була б реакція словаків, якби чеський президент чи міністер подібно повівся з словацьким єпископом?

У наслідок таких незвичних виявів непошани і образи єпископ Гойдич вніс до Апостольського престолу подання про звільнення. Рим подання не прийняв, навпаки йменував його ординарієм Пряшівської єпархії. Інсталяцію єпископа Гойдича, що відбулася в Пряшеві 8 серпня 1940, словацький уряд та єпископат цілковито зігнорували, не виславши на неї своїх представників.

Ми довше зупинилися на тяжкому становищі єпископа Гойдича, бо причини такої поведінки з ним треба шукати тільки в тому, що владика був щирим патріотом русином-українцем, любив свій народ, турбувався його долею і працював для нього. Він був толерантний до кожного народу, в тому числі й до словацького.

Федеративний статус Чехо-Словаччини великою мірою вирівняв правно-політичні різниці між окремими землями. Ним створено й потрібні передумови для конструктивної співпраці трьох зфедерованих народів. Певні розбіжності поглядів між Карпатською Україною і Словаччиною на саму федерацію почали зарисовуватися десь на початку 1939 року. Тоді появилася в газеті «Словак» стаття міністра Сідора проти Карпатської України. Можемо виправдано припускати, що ця стаття була інспірована Польщею, якої Сідор був великим прихильником. Він ставив багато на польську карту, чому дав вислів в іншій статті в «Словаку» п.н. «Польща — єдине спасіння».

Польща ставилася до федерації крайнє вороже, головне по лінії Карпатської України, і робила всі старання, щоб її ліквідувати. Вона, а з нею і певна частина словацьких політичних провідників, ішли так далеко, що вели переговори з Угорщиною щодо розбиття федерації і включення Словаччини (з гарантіями певних прав) до Угорщини. Одночасно в проводі словацької громадськости почали набирати сили відосередні тенденції, хоч напочатку ще досить невиразні.

Для кожного політичного спостерігача мусіло бути в той час ясне (а воно було ясне і для словацьких лідерів), що на випадок проголошення повної незалежности Словаччини доля федерації буде припечатана, а Карпатська Україна могла б знову опинитися під угорською окупацією. Певні симптоми того роду вже були помітні під час візити словацького прем'єра д-ра Туки і міністра д-ра Дюрчанського в Берліні 12 лютого 1939; Тука склав тоді таку заяву Гітлерові: «Кладу долю свого народу до ваших рук, мій вожде». Гітлер прийняв це з задоволенням до відома; про Карпатську Україну вже ніде не було згадки. Її доля вже не цікавила Німеччину, яка відмовилася гарантувати кордони Карпатської України, устійнені віденським арбітражем. З розвитком німецько-радянських переговорів вирішилась і доля Карпатської України.

Польський дослідник про Хмельницького

У Варшаві вийшла книжка Адама Керстена п.з. «На стежках Наперського», в якій названий польський дослідник висвілює зв'язки «ґуральського» ватажка К. Наперського з гетьманом Хмельницьким.

Хмельницький, — твердить Керстен, — мав свою розвідку у Варшаві.

У Чікаго касують титули

З наказу кардинала Джона Коді, чікаґського римо-католицького архиєпископа, в його архидієцезії всі священики, також папські почесні капеляни і папські прелати, мають титул «всечесного» («ревеpенд»). Колишні титули «райт ревередс» і «вері ревередс» касуються в офіційному вжитку.

Чистка серед українців Пряшівщини

«СМОЛОСКИП» ПОДАЄ ІМЕНА

Серед культурних діячів Пряшівщини проведено чистку, у висліді якої багато українців викинено з партії, повідомляє балтіморський «Смолоскип» за вістками з Европи.

У теперішніх умовах Чехо-Словаччини людина, викинена з партії, втрачає право участи у політичному житті, а часто також втрачає працю.

З партії викинуті:

д-р Юрій Бача — кандидат філологічних наук, доцент катедри української мови та літератури Пряшівського філософського факультету університету ім. П. Шафарика, літературний критик, поет, письменник, публіцист, автор книги «Літературний рух на Закарпатті середини XIX століття», член редакції журналу «Дукля»;

Єва Бісс — авторка збірки „Сім модерних зачісок" та інших творів, член редакції журналу «Дукля»;

Василь Дацей — письменник, публіцист, заступник головного редактора журналу «Дружно вперед», член редакції журналу «Дукля»;

Юрій Железник — завідуючий українським відділом Дослідного інституту педагогіки в Братіславі, автор багатьох статтей з педагогіки, редактор шкільних підручників;

д-р Микола Мушинка — кандидат мистецтвознавчих наук, секретар дослідного кабінету україністики Пряшівського філософського факультету університету ім. П. Шафарика, доцент, дослідник, етнограф, літературознавець, автор антології усної народної творчости українців Східної Словаччини „З глибини віків" (Пряшів, 1967), головний редактор „Наукових збірників" (чотири томи) Музею української культури у Свиднику, автор багатьох публікацій;

Иосиф Шелепець — науковий аспірант катедри української мови Пряшівського філософського факультету університету ім. П. Шафарика, член редакції „Наукових збірників", літературний критик, член редакції журналу «Дукля».

Між жертвами політичної чистки є й інші.

Чистку серед українців попередив цикл статтей Анатолія Бзушенка „Від січня — по серпень", які друкувались на весні 1970 року в органі ЦК КСУТ „Нове життя". У тих статтях пов'язувано демократичний рух у Чехо-Словаччині з впливами зі західних країв, писалось про відвідування пряшівських українців «таємними послами» від українських організацій на чужині, про «ідеологічну диверсію» тощо.

АМАЛЬРІК ПРО ЧУЖИНЕЦЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ У МОСКВІ

«ЧИМ МЕНШ РОБИШ, ТИМ КРАЩЕ ЖИВЕШ»

Від редакції «Шпіґеля»: Недавно арештований 32-річний письменник Андрій Амальрік залишив по собі дослідження умов праці західних журналістів у Москві, яке переслано до «Шпіґеля». Амальрік цілих сім років утримував тісний зв'язок з чужинецькими кореспондентами в совєтській столиці.

* * *

ІЗОЛЯЦІЯ. Хоч концепція «залізної заслони» сьогодні здається дуже застарілою, проте установи все ще намагаються повністю ізолювати чужинецьких кореспондентів у Москві від совєтських громадян.

Такої ізоляції вони досягають передусім тим, що спрямовують кореспондентів у спеціяльні житла для чужинців, куди совєтському громадянину тяжко доступитись. Дальше, ізоляція досягається через окремі крамниці для чужинців, інсталювання мікрофонів у помешканнях кореспондентів та через слідкування за ними, що дуже нервує недосвідчених...

Між іншим: багато з тих людей (західних кореспондентів — тгл), які роблять перебільшені виступи про «лібералізацію і демократизацію совєтського суспільства», схильні також перебільшувати небезпеки, яким вони особисто підлягають.

Кореспонденти або мають самі шукати зв'язків з росіянами і полювати за інформацією, що відрізняється від офіційної, абож вони мусять помиритися зі станом речей, до яких їх веде то тверда, то ласкава рука московських установ. Після семирічного зв'язку з чужоземними кореспондентами, я маю враження, що більшість з них готові покоритися накинутим на них умовам.

Сьогодні більше ніж коли совєтські громадяни відчувають гнітючу невигоду своєї ізоляції від решти світу і самі шукають контакту з чужинцями, а також з чужоземними кореспондентами. Ці спроби «розвалити бар'єри» наштовхуються не лише на опір КҐБ, але також на упередження самих кореспондентів, які думають, що кожен, хто шукає їх товариства, то відкритий або прихований аґент КҐБ.

ТИСК. Існують різні ступені тиску, яких вживають на небажаному кореспондентові. Йому можуть, наприклад, влаштувати всілякі щоденні незручності. Коли кореспондент живе в готелі, йому можуть сказати, хай змінить тон своїх статтей, якщо хоче швидше дістати помешкання.

Небажаному журналістові ще більше утрудняють доступ до інформації. Йому відмовляють зустріч з якимсь офіційним письменником чи мистцем, або йому не дозволяють поїхати до якогось іншого міста. Можуть критикувати його статтю в «Правді» чи «Ізвєстіях», або його викличуть у пресовий відділ міністерства закордонних справ і там попередять.

Там від нього можуть просто вимагати не писати про те чи про те, бо «те» нібито не є нормальним явищем совєтського життя, а він же мусить бути об'єктивний.

Можуть також дати йому „офіційне попередження". Якщо журналіст не послухає, його виженуть із СССР.

Такі попередження можуть бути і грубі, і прямі. Кореспондент газети «Вашінгтон пост» Анатоль Шуб згадав в одній статті, що «один його російський приятель» працює над книжкою під назвою «Чи доживе Совєтський Союз до 1984 р.?»

Шуб переказав зміст поглядів свого приятеля.

«Ніяка совєтська людина не могла цього сказати! Ваш „російський приятель" була пляшка горілки, після того, як випили її», — пояснили у пресовому відділі кореспондентові Шубові.

«Якщо ви ще щось подібне напишете, то вас вишлють з Москви!»

Цим „російським приятелем" був я, і моя книжечка «Чи доживе Совєтський Союз до 1984 р.?» вийшла з друку декілька місяців пізніше.

Попередження можуть появлятися також і в непрямій формі. Енніо Каретті, кореспондент газети «Ля стампа» дістав вказівки від своєї редакції не писати так суворо про Совєтський Союз після того, як совєтський амбасадор у Римі поскаржився на нього управителям «Фіат». Загально відомо, що газету «Ля стампа» фінансує «Фіат» і що ця компанія будує в цей час автозавод на Волзі.

Після цього і Шуба, і Каретті вислали з СССР.

Деякі кореспонденти думають, що вони можуть відвідувати росіян, але не можуть запрошувати їх до своїх помешкан. Інші, навпаки, думають, що вони можуть запрошувати до себе, але не можуть відвідувати. Деякі думають, що вони можуть сміливо критикувати режим, тільки не в стінах свого бюра; інші відчувають, що мусять писати ласкаві статті, тоді їм дозволять більше бачити.

Засадничо діє: «чим менше робиш, тим краще живеш». Це якось протиречить професійним обов'язкам журналіста.

ЗА ПРАВА. Підсумок моїх розмов зі журналістами: багато з них свідомі ненормальности свого становища в Москві. Проте навряд чи хоч один з них оборонятиме свої права, думаючи, що це ще більше сердило б совєтські установи.

У випадку конфлікту вони не тільки не об'єднуються, щоб допомогти потерпілому, але часом чуються задоволеними і підсміхаються собі в кулак: «От і дістав. Я ж тобі казав, будь обережніший. Я нічого не писав і нічого не робив — і мене не виганяють!»

Я не хотів би, щоб думали, що я закликаю західних журналістів до боротьби з совєтським режимом. Я думаю лише про їх об'єднану боротьбу за права їхнього фаху в межах діючих совєтських законів.

Справді, без співробітництва ряду кореспондентів з совєтськими установами, яке може набирати різних форм, сьогоднішньої ситуації не було б. Нормально установи не продовжують візу кореспондента довше як на три-чотири роки.

Вони знають: чим довше він лишається, тим краще йому вдасться правильно оцінити обставини і тим тяжче буде його обдурити.

«Шпіґель», 14 вересня переклав ТГЛ

РАДІОПЕРЕДАЧІ З ЕДМОНТОНУ

Централя Едмонтонської єпархії пересилає щопонеділка о 9-ій годині вечора півгодинні програми з французької радіостанції в Едмонтоні.

12 жовтня: День подяки.

19 жовтня: Здорова родина — здоровий народ (о. М. Ничка ЧСВВ).

26 жовтня: друга доповідь о. Нички з тієї серії.

2 листопада: роковини Листопадового зриву.

ПАПА ПАВЛО ПИШЕ У ТАНОВІ

Папа Павло VI вислав привітального листа генеральному секретареві Організації Об'єднаних Націй (ООН) У Танові з приводу 25-річчя ООН.

У сучасному світі, повному конфліктів, Об'єднані Нації є «полум'ям надії» на мир у світі, каже Папа.

«Проголошений Вашою асемблеєю більш як 20 років тому Статут прав людини, на нашу думку, залишається одним із діл, що заслуговують на найбільшу похвалу».

МІЖ НАМИ КАЖУЧИ

АНТИМОСКАЛЬ

У наші часи „все можна-їзму" зрідка попадаються люди принципові, твердого, незламного характеру. А проте, час від часу, можна ще зустріти таких патріотів, навіть, уявіть собі, в національній барі!

Саме недавно показували мені таку вийняткову людину в одній вакаційній оселі. Непересічний це, можна б сказати, характер! Зайнявши принципово неґативне становище до нашого відвічного ворога — Москви, цей козарлюга забожився, що ніколи в житті не промовить словечка зненавидженою московською мовою.

І хоч наш антимоскаль належить до реґулярних споживачів трунку, популярно званого „водкою", ще не було такого випадку, щоб йому перелізло через горло слово „водка", „смирнівка" чи яка, — прости, Господи, — „столічная"! А втім, у рідних установах, всі бартендери вже знають його стійкий характер і без жодного попередження ставлять перед ним дубельтову порцію водки. Але в американському барі він теж не кривить душею, не ламає даного приречення. Як хоче випити водки — тиць! — показує пальцем на відповідну посудину і ґукає:

— Дис!

А потім ще підносить вгору два пальці і добавляє:

— Дабл!

А проте трапився один такий випадок, що саме цей його принциповий антимоскалізм трохи не став причиною захитання системи антибольшевицького фронту...

Це сталося того разу, коли метрополітальний комітет влаштував в Українському Селі великий пікнік, получений з маніфестацією, і запросив до участи в ній представників поневолених Москвою народів: литовців, лотишів, татарів, калмиків тощо. А наш антимоскаль був тоді, розуміється, в діловому комітеті свята і працював, можна сказати, у близькій його серцю спеціяльності: стояв за буфетом і точив з бочки пиво для спрагнених від спеки гостей.

Нещастя захотіло, що в певному моменті йому причулося, що хтось з братів-поневоленців заговорив московською мовою... Наш антимоскаль спалахнув іскрою, підскочив до цього представника і скрикнув:

— Пане добродію, хто ви там є, я не знаю, але я собі тото випрошую, щоб ви балакали по-московському на патріотичній маніфестації! Для москалів та їх підлабузників — тут місця немає!

Те саме нещастя захотіло, що він попав акурат на видатного діяча Білоруського комітету, знаного антикомуніста й приятеля українців, —теж гарячу, запальну людину...

— А ви, добродію, — гримнув кулаком по столі білорус, — не пхайтеся між культурну публіку, коли не вмієте відрізнити білоруської мови від московської!.. Панове, — подав знак братам-білорусам, — нам тут місця немає! Нас українці ображають!

Сам пан голова метрополітального комітету мусів ужити всього свого авторитету й дипломатичного хисту, ще й просив посередництва у болгарів і мадярів, щоб затушкувати неприємну аферу, перепросити ображених сусідів...

З того часу нашого антимоскаля більше не вибирають до ділових комітетів. А щодо почесних — то його черга ще не підійшла.

Ікер, «Лис Микита»

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (25)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Мазепа на сході всяких гільтаїв, голоштанників і увесь хибкий народ наструнив проти царя, забуваючи, що це меч обосічний, на царя гостриш, а він на тебе підніметься.

І того не міг заперечити Іскра.

Кочубеїха говорила дальше: — Що мені за союзник Станіслав-? Кажуть, людина він умна, але не вождь і яке його військо? Нині до Саса, а завтра до ляса. І шведи не такі то вже сильні, як кому вдається. Коли б Карло почував за собою велику силу, то не друкував би в Данціґу проклямацій хлопською мовою і не поширював би в Данціґу проклямацій хлопською мовою і не поширював би їх через своїх післанців тайних. Сильний противник не хапається таких способів.

— Що ж ти на те? — спитався Іскра Кочубея.

— Моя дружина, ніби з книжки читає, — відповів Кочубей. — Та тут і радити нема що. Сталося і вже не повернеш. Сказав аз, говори і буки. Посилаймо до Осіпова, брате.

— Посилаймо, повторив, зітхаючи Іскра...

І його Любов Хведорівна перетягнула на свій бік.

* * *

Шукали тільки певного чоловіка, найкраще з духовних, бо ті не зломлять присяги. Перебирали усіх знайомих і залежних від себе, таких, що відмовити не могли. Аж спинилися на полтавському попі Спаської церкви, Івані Святайлі.

Оце була людина, яка найбільше підходила їм під смак.

Післали по нього, вговорили і вирядили до ахтирського царського полковника Федора Осіпова.

Поїхав.

* * *

Любов Хведорівна принесла з пивниці кріпкого угорського вина і налила три великі срібні пугарі, визолочені в середині.

Перший піднесла Іскрі, другий мужеві подала, третій сама вгору підняла.

— Дай, Боже, пить та не впиваться, — промовив Кочубей, замочуючи вуса в пугар.

— Говорить, та не проговориться, — додав, відкашлюючи Іскра.

— На печі спать, а на покуті дверей шукать, — докінчила Любов Хведорівна.

— Готова ямка, — почав Іскра.

— Запала клямка, — додала Кочубеїха.

—Тепер або пан, або пропав, — докінчив Кочубей і всі троє, вихиливши пугарі до дна, і струснувши останні каплі на землю, на відлів поза себе, кріпко стиснули собі руки.

КАМЕНЮКИ

— Двигни цей камінь, двигни! Під ним виводяться хроби, зігниєм від хвороби, — двигни цей камінь, двигни!... Він важкий. Може вб'є тебе мене, багато нас, та час мине й настане час, що він рухне і розлетиться у дроби...

Мазепа цей камінь двигнув і він теж із нестерпним розгоном покотився в долину.

Єзуїт Заленський і капелян княгині Дольської, ксьондз тринітар, промощували йому дорогу.

Дві каменюки рівночасно скочувалися в пропасть, — та, що пустила Любов Хведорівна, і та, що з місця рушив її гетьман. Каменюки нерівної сили і не однакового значення котилися рівночасно зарослими шляхами України.

Був ще хтось третій, що помагав замірам Мазепи, а саме болгарський архиєрей, що з невідомих ближче причин свій владичий престіл утратив і до українського гетьмана приблукався.

З коротким, мало виступаючим носом, з чорними, глибоко впалими очима, з високим лобом і черепом лисим нагадував труп'ячу голову під ногами Христа на Розп'яттю.

Людина вчена, а ще більше відважна, він готовий був іти, куди його гетьман післав і з найбільшої небезпеки виходив ціло.

Як актор у театрі, вбирався в різне вбрання і знаменито ґрав усяку ролю: нині він козак-запорожець, завтра шляхтич, післязавтра жид. Їздив до короля Станіслава і перебраний за сліпця-бандуриста перекрадався щасливо до головної кватири шведського короля Карла. Дивував його не тільки дотепом політичним, але й знанням старинних і середньовічних філософів.

Тепер він у довгій чернечій рясі, з приправленою бородою і з хрестом у руці, на худім конику нерозгаданої породи, заболоченім по самі уха і не чищенім, Бог вість від коли, пробирався крізь козацький табір, що розложений був недалеко Хвастова, до двора, в котрім кватирою стояв гетьман Мазепа.

Табір був широко розкинутий серед піль і навіть ровами й валами не обведений, бо все ще нові відділи прибували.

Гетьман стягав свої сили, ніби то готовлячися на війну з королем Станіславом, а на дні скриваючи зовсім другі пляни.

Починало сонце пригрівати. Козаки сиділи в куренях, землянках, у деяких були намети, інші примішувались на возах, або під ними, шукаючи захисту. Здебільшого були вони в штанах і в розщібнутих сорочках, бо свиток, контушів і жупанів шкодували, зберігаючи їх на час походу. Молодики вправлялися на майданах.

Архиєрей-розстрига бачив зі свого коня, як одні вчилися ходити, другі то підбігали, то припадали до землі, треті рубали шаблями палуби, порозставлювані на палях.

Найцікавіше було дивитися, як вони парами наступали на себе і забуваючи, що це вправи, запалювалися і не раз побивали себе до крови, бо старші козаки, що збоку приглядалися до тієї науки, замісць стримувати їх, заохочували всілякими приговірками: «на шаблю налягай», «шаблю йому підбий», «так його, так!» — і шабля з недосвідченої руки зі свистом вилітала вгору.

За табором кіннотчики пасли своїх коней, лежали на черевах та грали в кости, або прямо в гроші. Кидали мідяки і, котрий гріш свого противника своїм грошем накрив, забирав його. Вгадували, чи орел, чи решка, попадалися й такі, що в таляри грали, бо російські і польські гроші були низькопробні, плохої вартости металю.

Архиєрей не дуже поспішався, хоч козаки, побачивши його, тукали: «дорогу там його всечесності, дорогу!» — і хоч нерадо і нескоро, а все таки розступалися перед ним. Він дякував і благословив їх хрестом. «Да будет Господь з вами, благочестивії воіни Христові!

— І со духом твоїм, — відповідали дотепніші.

Їздець цікаво розглядався кругом. Його тягнуло до себе це море людських тіл, що ніби весняні річки стікали з усіх сторін широкої української землі. Оком знавця слідив їх ріст, здорові м'язи, повільні рухи і нездисциплінуване поведення. Порівнював з тим, що бачив у шведському таборі, і головою хитав. Пригадав собі гадку шведів про козацьке військо. Козаки добре обороняються і славно женуться за ворогом, коли він побитий, але до наступу, до офензивного бою вони нескорі і немудрі.

— Може, воно й правда, — казав собі.

— Отче благочестивий, благочестивий отче! — спинило нараз двох козаків. Він став. — Що скажете, діти? — спитався лагідно, аж солодко.

— Хочемо знати, чи тисяча більше, чи мільйон. Я кажу, що тисяча, а він, що мільйон.

Архиєрей усміхнувся. Козаки були молоді і трохи п'яні. — Мільйон, це таке велике число, що його і збагнути годі. Мільйон хіба цар у своїй казні має.

— Як з народу здре, — відповів перший козак.

Архиєрей вдав, що не чує, і пояснював дальше.

— Вас у таборі, скажім, чотири тисячі голів. Щоби був мільйон, то треба двісті п'ятдесят таких таборів.

— Двісті п'ятдесят таких таборів, як отсей! — повторили козаки, вхопилися за голови і розбіглися в різні сторони, ніби вони щось дуже страшного почули.

Вісті з Торонта

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ ПРИЇДЕ

Централя українців - католиків відбула зустріч із Владикою Ісидором Борецьким для обговорення підготови до з'їзду українців - католиків Канади, що має відбутися 1-4 липня 1971 р. в Торонті. На з'їзд прибуде Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал.

Найближчим часом будуть створені комітет та окремі комісії з'їзду.

ГІСТЬ ІЗ МЮНХЕНУ

Заходами Спілки українських журналістів і Літературно-мистецького клюбу 7 вересня відбувся авторський вечір проф. В. Янова з Мюнхену.

Проф. Янів є ректором УВУ. Він науковець і поет.

Гість виявився неабияким рецитатором своїх поезій.

ПАМ'ЯТНИК АРХЕОЛОГОВІ

Друзі, кол. співробітники і студенти бл. п. проф. д-р Ярослава Пастернака проголосили у пресі заклик збірки на фонд будови пам'ятника на могилі визначного археолога.

Вже зібрано певну суму грошей.

1 ЛИСТОПАДА

Святковий комітет українських комбатанських організацій повідомив, що сьогорічні Листопадові роковини будуть відмічені в Торонті 1-го листопада відповідною мистецькою програмою.

Партія Ів. Багряного розбита надвоє

Непорозуміння в Українській революційно-демократичній партії, (УРДП), лідером якої був Іван Багряний, закінчилися внутрішнім розбиттям.

Ліве крило партії під проводом В. Гришка викинуло з партії Миколу Степаненка за «порушення статуту і постанов партії», а праве крило під проводом М. Степаненка викинуло не тільки В. Гришка, а також Ф. Гаснка і В. Бендера за порушення статуту і постанов партії.

Газета «Українські вісті», що виходить у Німеччині, підтримує Гришкову фракцію. Степаненко буде видавати власні «Наші позиції».

Обидві фракції визнають авторитет покійного Багряного, обидві звуться УРДПартією.

ФАБРИКАНТ ПАПЕРУ З УКРАЇНИ

У Тель-Авіві на 84 році життя вмер Герш Чорнобільський, родом з України, який в Ізраїлі заснував першу фабрику паперу.

МІСЬКИЙ РАДНИЙ ПРОТИ ДИСКРИМІНАЦІЇ

На засіданні міської ради Торонта радний Василь Бойчук висунув справу дискримінації міських працівників небританського походження. Він вимагав створення комісії, яка б цю справу дослідила. Проти внеску В. Бойчука виступив посадник В. Денісон і Дейвід Ротенберг.

НА МОГИЛІ о. Б. ЛИПСЬКОГО

На цвинтарі «Мавнт Говп» на могилі о. Б. Липського, що помер торік, 11 жовтня буде посвячений пам'ятник.

ГОВОРИТЬ РІПЕЦЬКИЙ

«Добридень! Говорить Нестор Ріпецький» — так щоп'ятниці починається одногодинна програма журналіста та суспільного й політичного діяча Н. Ріпецького.

Виступи «Форум Н. Ріпецького» належить до радіопрограми «Прометей», що пересилається щодня.

З'ЇЗД СУМ

У Торонті організують 15-ий крайовий з'їзд СУМ з участю делеґатів осередків і відділів юнацтва з усієї Канади.

В. Дідюк

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Добрі сьогодні...
завтра ще кращі

Canada Savings Bonds

Інвестиція, яка росте і росте

7¾%

пересічно річних відсотків до зрілости

Canada Savings Bonds допоможуть вам плянувати наперед — дивитися у майбутнє без журби. Вони є найбільш популярною персональною інвестицією в Канаді.
Canada Savings Bondsлегко купити за готівку або на сплати у вартості від $50 до $25,000.
Canada Savings Bonds — це певний, твердий гріш у кожній хвилині. Їх можна будь-коли інкасувати за номінальну вартість з додатком наполих відсотків.
Canada Savings Bonds є певні — забезпечені усіма ресурсами Канади. Це — дуже особливе забезпечення.

Нові Canada Savings Bonds принесуть пересічно 7¾% річно, коли їх тримається до реченця зрілости.
Кожен 100-доляровий бонд починає приносити $6.75 відсотків у першому році, платить $7.75 відсотків у наступних трьох роках, а згодом платить $8.00 відсотків у останніх сімох роках.
Крім цього, ви можете заробляти відсотки від відсотків. Кожний $100 може зрости до $227.50 тільки у одинадцяти роках.
Тому ми твердимо, що Canada Savings Bonds є добрі сьогодні, а ще кращі завтра; інвестиція, яка росте і росте.

Купіть свої ще сьогодні на місці своєї праці, в банку або інвестиційній фірмі

Вісті з Едмонтону

Громада вшановує відданого діяча

«Я направду приголомшений», сказав інженер Микола Фляк, дякуючи за численні привіти і промови. Для відзначення 70-річчя п. Фляка українські товариства Едмонтону спільно організували 4 жовтня велику ювілейну вечірку, щоб таким чином висловити йому подяку за працю для добра української громади.

Долішня заля будинку УНО була повна. Головним промовцем був мґр Михайло Хом'як, секретар Осередку НТШ.

Інженер М. Фляк робив пляни деяких українських церков у провінції Алберті. Деякі будував, інші перебудовував. За його пляном збудована гарна Успенська церква в Калгарі.

Він, уроженець Бойківщини, заснував в Едмонтоні Товариство «Бойківщина». Історію Бойківщини він завжди вивчав, зібрав багато матеріялів і частину вже опублікував.

Він, як член НТШ та Українського публіцистично-наукового інституту, від 1963 року почав систематичну дію спростовування історичних помилок про Україну в чужинецьких книжках. У цій праці допомагали йому деякі люди; головну роботу зробив він сам.

У 1968-69 рр. інж. М. Фляк, як голова Шкільної ради едмонтонського відділу КУК, присвятив багато часу й заходів (наради, збори, інтервенції) для поширення навчання української мови в державних школах Едмонтону.

М. Фляк народився 10 грудня 1899 в Сушиці Раковій поблизу Старого Самбора. Навчався в польській гімназії. Як пластун залюбки вивчав історію України. 1918 року пішов як доброволець до українського війська. Після небезпечної недуги працював у рядах УГА як державний службовець. У Кам'янці Подільському ходив на виклади в тамошньому українському університеті.

1922 року почав навчатися в Львівській політехніці, звідки його усунено. Молодий студент поїхав до Данціґу, де 1927 року здобув диплом інженера-архітекта.

Зазнавши від польської влади двох арештів, М. Фляк працював як архітект у польських містах. У рідні сторони вернувся в час другої війни. 1942 року в Коломиї він став директором промислової школи, яку розбудував. Раніш там навчали тільки одного ремесла; під керівництвом нового директора впроваджено навчання 14 різних ремесел та практичних фахів.

У повоєнні роки приїхав з родиною до Канади. В Едмонтоні 1968 р. вмерла його дружина Марія. Інж. М. Фляк має єдину дочку Марію.

Подаючи життєпис ювілята, п. М. Хом'як розповів теж декілька особливих подій. Інженер Фляк — сказав він — змалку зазнав багато труднощів. Ця тверда життьова школа формувала характер українського пластуна, що навчився в польській школі любити рідний народ і працювати для нього.

Між гістьми ювілейної вечірки був православний архиєпископ Андрій та о. митрат В. Лаба, який привітав ювілята від імени Владики Ніла, що в той час був в Оттаві. Привітальні промови сказали теж о. В. Чопей, о. В. Тарнавський, п. Яр. Росляк. Ювілейним зібранням керував д-р М. Суховерський.

З приводу ювілею інж. М. Фляк одержав у дарунку збірку книжок з історії.

ДОПОВІДЬ НА ПРИЛЮДНІЙ СЕСІЇ НТШ

За історичну правду і національну честь

Про Україну, про історію українського народу є силасиленна всіляких перекручень та прикрих помилок у чужих історичних працях та довідниках. Спростовувати їх — це наш обов'язок. Історична правда і наша національна честь вимагають від нас інформаційної діяльности, якої в нас іще дуже мало, сказав інж. Микола Фляк.

Минулої неділі, 4 жовтня, ввечері в залі едмонтонської філії УНО він мав доповідь «Боронім правду про Україну». Ця доповідь була виголошена на прилюдній сесії НТШ.

Наші наукові установи — НТШ та УВАН, наші науковці і взагалі українська громада замало уваги звертають на важливу потребу інформувати та спростовувати неправильні інформації. Найкраще б створити спільне інформаційне бюро. Деяку культурну роботу робить Український публіцистично-науковий інститут у різних містах ЗДА й Канади. Едмонтонський інститут протягом минулих років вислав 60 спростувань до видавництв та авторів, беручи до уваги найбільше шкільні підручники історії, академічні курси та енциклопедії. Деякі з тих спростувань мали кільканадцять сторінок з додатком бібліографії.

Ці листи висилано також за допомогою НТШ та відділу КУК.

Дуже часто джерелом помилок про історію України є незнання. Деколи різні автори бувають підо впливом неприхильних нам інформаторів. А інколи бувають випадки свідомого шкідництва.

Спростовування історичних перекручень вимагає багато часу і праці. Однак успіхи — більші чи менші — таки є. Тільки два видавництва не дали нам ніякої відповіді, сказав інж. Фляк. Автори часом обіцяють зробити поправки, не завжди їх роблять. У деяких творах, після листів з Едмонтону, усунено фальшиві твердження, але не подано правильних відомостей.

Головна шкода, сказав доповідач, іде зі шкільних підручників історії. Тут були деякі беззаперечні успіхи, а саме в провінції Алберти один підручник усунено зі шкіл, інший виправлено.

Одного разу інж. Фляк показав покійному професорові Дж. Сімпсонові книжку з неймовірно перекрученою інформацією про українців Канади. «А чого ж ви мовчите? Протестуйте», сказав проф. Сімпсон.

Загальні збори хору «Дніпро»

КОЛИ БУДЕ В НАС ХОР МОЛОДІ?

На загальних зборах хору «Дніпро», що відбулися 14 вересня, вибрано на цей рік таку управу: д-р Л. Фарина, почесний голова, М. Журавель — голова, З. Прокоп — 1-ий заступник голови, В. Кость — 2-ий заступник, Е. Єринюк — секретар, М. Боднар — кореспонденційний секретар, І. Гарах — скарбник, О. Мельник — господар, І. Хома — кореспондент, І. Борух і В. Постойко — оголошення. Диригентом є п. Р. Солтикевич; п. О. Богонос — його заступник.

Хор «Дніпро», який діє вже більш як 16 років, зумів здобути собі признання української громади Едмонтону й поза Едмонтоном. Одного не вдалось хорові добитися, а саме притягнути молоді співацькі сили в свої ряди. Під цим оглядом хор «Дніпро» не єдиний. Не винні в цій недостачі ні управа хору, ні диригент. І управа, і диригент кожночасно заохочували молодих співаків приставати до хору. На жаль, без більших успіхів. Шкода.

Едмонтон ще далі є містом, де нема доброго українського хору молоді. А для його створення була дуже добра нагода 1967 року, в 100-річчя Канади, заходами п. Р. Солтикевича, група молодих співаків (понад 100 осіб) надзвичайно гарно виступила перед українською і загальноканадською публікою, беручи участь у фестивалі. Була охота і був запал. Але добрий почин не знайшов належного зрозуміння й підтримки старшого громадянства Едмонтону, початковий запал остиг і надійна мистецька одиниця перестала існувати. Сьогодні вона могла б уже бути гордістю нашої громади і взяти на себе значну частину праці, яку старші хористи вже не в силі належно виконувати.

В деяких едмонтонських хорах чи співацьких гуртках є значна кількість молодих співаків, але все це — тільки для «домашніх» потреб. А якщо й деколи співають на спільних українських концертах, то мистецький рівень таких виступів не буває вищим за пересічний. Це не може імпонувати старшим, а молодих не заохочує працювати в такому зборі.

Молодим любителям хорового мистецтва треба подумати серйозно над відновою праці молодечого хору. Р. Солтикевич, який три роки тому започаткував такий хор, напевно, дуже радо поведе працю в ньому. А ми, старші, повинні підтримати це діло. Даймо нагоду нашій молоді бувати з собою, зустрічатись, спільно працювати, пізнавати одні одних. Тоді ця молодь не пропадатиме для української громади і навіть для багатьох батьків.

Члени такого хору засвоюють собі українську мову, ознайомлюються з багатою музичною українською культурою, набирають до неї пошани і любови. Отже, всім нам варто подбати про створення хору молоді.

Іван Хома

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 15 жовтня:

о 8 год. веч. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: доповідь інж. М. Світухи з Оттави про поїздку по Південній Америці, зокрема про зустрічі з українськими громадянами (доповідь ілюстрована прозірками і фільмом).

* * *

Субота, 17 жовтня:

від 9.30 ранку до 5.30 веч. в «Нортґейт шоппінґ сентр — ін да молл» II відділ ЛУКЖ св. Иосафата продає примірники куховарської книжки і вареники.

* * *

Неділя, 18 жовтня:

від год. 12.30 до 5 попол. базар і продаж домашнього печива відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії в парафіяльній залі, 65 вул. і 120 авеню.

* * *

о 3 год. попол. в долішній залі УНО, 10629 - 98 вул.: загальні збори Комітету сприяння Українській Національній Раді.

ЧИТАТИМЕ СВОЇ ТВОРИ

(іс) У неділю, 18 жовтня, о 3-ій годині попол. у залі УНО відбудеться чайне прийняття Організації українок Канади. У мистецькій програмі, під час чаю, д-р М. Кейвян буде читати уривки зі своїх творів.

Українському громадянству Едмонтону авторка добре відома зі своєї суспільно-громадської діяльности, прилюдних доповідей, дописів в українській пресі. Вона організувала і веде Гурток книголюбів.

Організаторки імпрези щиро запрошують прийти.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ЗБИРАЮТЬ ПОЖЕРТВИ НА ФОНД СКВУ

Протягом місяців жовтня і листопада збирають пожертви на фонд Світового конгресу вільних українців (СКВУ).

«Звертаємося до всього українського громадянства зі закликом вплачувати пожертви на фонд СКВУ», — каже лист президії секретаріяту СКВУ. «Ваші пожертви уможливлять скріпити фінансову позицію секретаріяту СКВУ, а разом з цим здійснити започатковані проекти та намічені пляни загальноукраїнського характеру, в тому:

— провести статистичний облік українських поселень;

— зорганізувати загальноукраїнську пресову службу для внутрішньої та зовнішньої інформації та зв'язку;

— завершити працю Світової координаційної виховно-освітньої ради над упорядкуванням нашої виховної системи та українського шкільництва;

— поширити та скріпити працю Світової ради суспільної служби;

— реалізувати плян загальноукраїнської культурної політики як засобу збереження української духовости та розвитку українського суспільства за межами України;

— підготовити та провести світовий конгрес української вільної науки у зв'язку з 50-річчям Українського вільного університету та завершити оформлення Світової ради української вільної науки;

— дати всебічну допомогу в організаційній праці українському студентству, організованому в Центральному союзі українських студентів, а теж забезпечити координацію діяльности українських організацій молоді у країнах нашого поселення».

«Всі ці проекти і пляни будуть здійснені при передумові, що українська суспільність за межами України дасть всебічну і максимальну матеріяльну підтримку Світовому конгресові вільних українців».

«Вплата пожертви на фонд СКВУ — це вплата національного датку на загальноукраїнські цілі для здійснення тих завдань, що їх на секретаріят СКВУ наклав перший світовий конгрес вільних українців. Хай, отже, не буде ні одного українця, який би в жовтні чи листопаді 1970 року не вплатив своєї пожертви на фонд СКВУ, не виконав свого національного обов'язку супроти своєї найвищої громадської централі».

«У нашому важкому змаганні за збереження нашого національного обличчя в країнах поселення, за розвиток наших культурних цінностей, нам необхідна плянова і систематична, на далеку мету діяльність на всіх відтинках нашого громадського життя, яку може забезпечити наш загальний національний координаційний центр у світі: секретаріят Світового конгресу вільних українців, створений 1967 року».

Гроші збирають усі наші центральні організації країн Америки, Европи та Австралії. З Канади пожертви можна висилати за посередництвом Комітету українців Канади або безпосередньо на адресу: World Congress of Free Ukrainians, P.O. Box 117, Old Chelsea Station, New York, N.Y., 10011, USA.

У ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНІЙ ЄПАРХІЇ

Греко-православна єпархія Америки, себто єпархія православних греків, одержала офіційного листа від патріярха Атенагора I, який забороняє літургійні та інші зміни.

Коли московська патріярхія почала творити автокефальну Православну Церкву Америки, греки загадали й собі робити зміни, щоб не зазнати шкоди. Вліті цього року в Ню Йорку відбувся їхній з'їзд духовенства і мирян, на якому більшістю голосів вирішено допустити англійську мову в грецькій богослужбі, а єпархію, яка охоплює всі американські країни, проголосити автономною.

Патріярх Атенагор зі своїм синодом сказав: ні. Грецька мова залишається далі богослужбовою мовою, хоч почасти допускається вживання англійської мови. Єпархія далі буде під владою константинопільської патріярхії. Лист патріярха Атенагора, написаний 11 вересня, опублікувала нюйоркська грецька газета «Етнікос кірікс» (23 вересня). Нюйоркський архиєпископ Яків уже подав рішення патріярха до відома своїм церковним громадам.

Попередником архиєпископа Якова був саме патріярх Атенагор, який добре знає умови американського життя. Все ж він уважає шкідливим відсунення грецької мови в грецьких церквах Америки.

На згадку заслуговує теж досить дивне ставлення преси. Коли в Ню Йорку вирішено, крім грецької мови, вживати теж англійської, то пресові агенції негайно повідомляли, що американські греки «переходять на англійську мову». Потім, коли серед греків почався рух опору, пресових вісток було вже менше. Минулого місяця патріярх Атенагор зробив рішення, яке не викликало зацікавлення майже ні в кого, крім самих греків.

Є повний переклад «Божественної комедії»

Петро Карманський, що вмер 1956 року, залишив рукопис повного перекладу «Божественної комедії» Данте, інформує львівський журнал «Жовтень».

«Вважаємо за доцільне нагадати про існування цього перекладу... Висловлюємо надію, що повний український переклад поеми Данте, здійснений П. Карманським, можливо, в певній стилістичній інтерпретації, в скорому часі побачить світ».

Переклад першої частини твору Данте («Пекло») вийшов із друку 1956 року, після смерти Карманського. Першу частину перекладу підготовив до друку М. Рильський, що був почасти співперекладачем.

1968 року вийшла друга частина («Чистилище») в перекладі Є. Дроб'язка, «створеному на інших засадах, ніж переклад Карманського-Рильського».

Львівський журнал запевняє, що Карманський зробив не тільки перший повний переклад українською мовою, але й «покищо найбільше вдалий».

ДАЛІ ВЕДУТЬ БОРОТЬБУ З УКРАЇНСЬКОЮ КАТОЛИЦЬКОЮ ЦЕРКВОЮ (1)

Утертим шляхом наклепів

М. ГРИГОР

Коли трохи притихли були в Україні арешти й переслідування серед вірних Української Католицької Церкви, як забирання риз, чаш, ікон, літургійних книг, приватних ощадностей, перемінювання церков та магазини й танцбуди, зневажування Найсвятіших Тайн, грабування церковного майна, конфіската молитовників як антирадянської літератури, і коли до цього з Риму прийшли ще навіть заяви деяких достойників зі Східної конґреґації, що радянський уряд нібито злагіднив політику супроти Української Католицької Церкви (маємо тут на увазі загальновідому заяву кардинала М. Фюрстенберґа в справі присуду Владики Василя Величковського), де в кого складалося враження, що церковні справи в СССР входять в іншу фазу розвитку, а дехто навіть став міркувати, що Українську Католицьку Церкву можуть навіть легалізувати.

Все це, однак, була зловісна тиша перед бурею, до якої підготовлялись її аранжери довгий час.

НОВА КАМПАНІЯ

Початок новій кампанії дали статті М. Бєлінського і М. Тесленка у львівській «Вільній Україні» з травня ц.р. п.з. «Союз свастики і тризуба». За цими статтями озвались інші «аранжовані» голоси в обласній пресі Західної України, а накінець читацькій громаді дали публікацію п.з. «Дорогою ганьби і зради», найбільшу досі книжку проти УКЦеркви.

Тон усіх цих писань один і той самий. Змішати з болотом всіх і вся; представити націоналістів як «запроданців народу», «фашистських зрадників» тощо, а з цими націоналістами пов'язати Українську Гатолицьку Церкву на чолі з папою Пієм XII, Божим слугою митрополитом Андрієм Шептицьким, Блаженнішим Йосифом та іншими.

Те, що почалось 1945 року, продовжується і повторюється.

Тепер лають засудженого вже втретє о. ігумена Василя Величковського. Читаючи неймовірні наклепи й погані вигадки, можна сказати, що замовлені автори забувають навіть давню російську приказку: бреши, та міру знай.

Найголовніший закид — то «антидержавна аґітація», «співпраця з гітлерівцями», «націоналістичний дух у Церкві» і т.п. Щоб збагнути низькість цих наклепів, приглянемося до згаданої вище публікації «Дорогою ганьби і зради».

Публікація «Дорогою ганьби і зради» появилася у київському видавництві «Наукова думка» з претенсійним підзаголовком «Історична хроніка». Цю так звану «історичну хроніку» на 360 сторінках написав невідомий нікому Сергій Т. Даниленко. Її видано винятково високим тиражем: аж 15 тисяч примірників, тоді коли такі праці, як «Нариси історії архітектури в УРСР» видається тільки в двох тисячах, «УРСР у міжнародних відносинах» — в чотирьох тисячах, «Тарас Шевченко: мистецька спадщина» теж у чотирьох тисячах.

Книжка, як пишеться у вступі, «розрахована на наукових працівників, викладачів і студентів вузів, учителів, на лекторів та пропагандистів». Виходить, що вона повинна бути солідна своїм змістом, має навчити науковців історичної правди. На жаль, уже перші сторінки цієї праці подають нахабні і послідовні наклепи. Даниленко, каже вступ, викриває «Уніятську Церкву, як замаскованого і підступного аванпоста католицизму на Сході», подає звинувальний акт проти українського буржуазного націоналізму».

Далі кажеться, що в центрі розповіді є не хто інший, як митрополит граф Андрій Шептицький.

Багатомовні заголовки окремих розділів цієї книжки. Ось вони: «Під скіпетром Габсбурзької монархії», «Під жовто-блакитним прапором», «Під білим орлом панської Польщі». Розуміється, що все це зрівняне. Такий сам знак рівняння продовжується, коли пишеться, що «Уніятська Церква — агентура фашизму і Ватикану».

Таким стилем написано все. Що рядок — то зневага і нахабна брехня. Навіщо ж нам про це згадувати? На те, щоб закордонний читач бачив, що в Радянському Союзі уважається за «науку» та «історію» і який ідеологічний і політичний крам подається викладачам вузів, учительству і студенству.

Останні сторінки книжки говорять про «кінець» Берестейської унії. Спинимось над цим розділом і дещо зацитуємо.

На 173 сторінці пишеться: «У грудні 1939 року в своїй молитовниці святоюрського палацу митрополит потайки висвятив коад'ютора Сліпого (цебто Блаженнішого Йосифа — М. Г.) на єпископа. Чому потайки? Адже загально відомо, що радянська влада ніколи не втручалася у внутрішньоцерковну сферу. Але Шептицький зі Сліпим вирішили зробити так для того, щоб мати «привід» для твердження: „Безбожницька радянська влада забороняє висвяту єпископів, і ми змушені робити це в катакомбах"».

Наводимо цей уступ, щоб показати, що між радянською «правдою» чи, властиво, наклепами борзописців можна мимохіть знайти крихітку гумору.

«ЦАРСЬКА ДОЧКА»

Пікантною справою «наукової ганьби» є історія Тетяни Романової, якою нібито опікувався віддано митрополит Андрій тільки тому, що вона нібито була остання з царського роду Романових. Львівський митрополит хотів — подумайте! — використати її проти совєтського режиму.

З історією цієї Лжететяни, як її пізніше прозвано, пов'язується теж останній розділ. Тетяна скористалась добродушністю колишнього ігумена оо. редемптористів о. Василя Величковського й одержала від нього метрику народження, щоб на підставі метрикального документу зареєструватися у влади. Цікаво, що совєтський автор цієї таємничої історії не згадує одного факту, а саме Тетяну Романову, якої прізвище було Наталія Меньшова-Радівцева, надіслало МВД, найперше до православних кіл у Києві, а ті «бідну жінку», яка мала схоронитися від переслідування МВД, передали до католицьких кіл у Львові. Християнська душа була однаково як у Києві, так у Львові. Накормили, дали тимчасове приміщення та ще й метрику.

За якийсь час таким самим шляхом прибув ще свояк Тетяни, який подавав себе за лікаря. Коли, однак, стало відомим, що Наталія Меньшова та її свояк займається розвідкою, їх відправлено в свояси. Ліквідуванням цієї справи зайнявся не хто інший, а тодішній митрополит Йосиф.

Проти митрополита Йосифа висуваються інші обвинувачення. «Члени Надзвичайної державної комісії по встановленню і розслідуванню злодіянь німецько-фашистських загарбників... звернулись до (митрополита) Сліпого, як до живого свідка з тим, щоб він підтвердив своїм підписом ті злодіяння». Митрополит не підписав документу, каже С. Даниленко.

У Львові в той час про це знали. Там ходила інакша версія. Прийшли до митрополита Йосифа совєтські журналісти, щоб останній підписав заяву про гітлерівські насильства. Звичайно кожний документ перед підписом читається. Це хотів зробити митрополит Йосиф. Та це не подобалося журналістам. Вони сказали, що не мають часу, і вийшли. Потім совєтські пропаґандисти стали поширювати наклеп, що митрополит солідаризується з німецькими злочинами! Навіть казали, що він співпрацював із ґештапо.

Вистачить пригадати, що гітлерівці в час свого горезвісного панування у Львові робили обшук у митрополичій резиденції і в церкві св. Юра, перекопували увесь митрополичий город, чи нема там скорострілів та іншої зброї. Митрополитові Йосифові грозили арештуванням. Арештували тоді багатьох священиків; деякі з них загинули в тюрмах та концтаборах.

Про це автори «наукової ганьби» знають, але мовчать, бо це їм не на руку.

У річницю IV архиєпископського синоду

Василь МАРКУСЬ

Четвертого жовтня минає перша річниця закінчення синоду єпископів Української Католицької Церкви в Римі, що ввійде в історію Церкви як її IV архиєпископський синод.

Назву «архиєпископський» він має від того, що це був синод єпископів, очолений верховним архиєпископом, або синод верховного архиєпископства. Якби в нас був патріярх, синод звався б патріяршим. «Четвертим» зветься той синод, тому що відколи перебуває на Заході верховний архиєпископ та бере участь у нарадах наших Владик, рахуються архиєпископські синоди. Вони відбулися в 1963, 1964 і 1965 роках. Третя українська єпископська конференція в приявності верховного архиєпископа вже прийняла традиційну східну назву «синоду».

ВЕЛИКА ПОДІЯ

IV архиєпископський синод—це була справді історична подія в житті Української Католицької Церкви, і сподіваємося, що вона залишиться переломовою подією взагалі в історії українського християнства.

Багато в нашій пресі було написано про сам синод, головно про його рішення, згідно з якими Українська Католицька Церква переходить на синодальне правління та патріярший устрій. Писалося на протязі останнього року багато і про ті змагання, що їх відкрив синод за визнання Ватиканом нашого нового церковного статусу, та про різні перешкоди, які виникли з багатьох сторін.

«Боротьба за помісність і патріярхію» — такби можна визначити останній рік життя і праці Української Католицької Церкви. Цей рух у західному світі перекликувався з іще завзятішою боротьбою за перетривання тієї Церкви на рідних землях, де вона перебуває на становищі нелегального існування з погляду радянського режиму.

Цей рік був багатий на події. Звернім увагу лише на відтинок боротьби за помісність, за синодальний і патріярший устрій, за здійснення постанов архиєпископського синоду тут, де наша церква вільно розвивається. Головний відтинок боротьби проходив між речниками УКЦеркви й Ватиканською адміністрацією, званою Римською курією.

Змагання за помісність і патріярхію ще не закінчене. Але цей рік був дуже важливий. Якоюсь мірою він уніс багато нового, вияснилися фронти і позиції контрагентів, виявилося, якою зброєю вони диспонують й оперують. Виявилися також вираз-

(закінчення на 5 стор.)

Останній акт драми Івана Коляски

Т. Г. ЛИТВЯК

Сьома, остання стаття

У газетних статтях цього типу трудно переказати все багатство фактів та роздумів, що їх колишній комуніст з Канади Іван Коляска подає в своїй неповторній книжці «Два роки в совєтській Україні». Для завершення цієї серії коротко подамо кінцевий розділ книжки.

З часом поведінка Ів. Коляски стала підозрілою всюдисущому КГБ. Гість явно поводився не так, як личило комуністові - студентові з-за кордону. Він наполегливо і вперто говорив по-українському.

Побачивши прірву між словом і ділом Москви, він сам почав дошукуватися правди та причин жалюгідного стану, в якому опинилася Україна. Під кінець свого дворічного перебування в Україні Коляска почав бачити коло себе ті самі обличчя. Перестала приходити пошта. Ставало очевидним, що за ним слідкують. Почуття неминучого нещастя почало тиснути його серце.

АРЕШТ

І справді, 29 липня 1965 р. біля 10-ої години ранку по дорозі до бібліотеки Коляску арештували і замкнули в камері при будинку 33 на Володимирській вулиці. На допитах протримали його до 10-го серпня. На його і наше з вами спільне щастя Ів. Коляску тільки вигнали з СССР. Не забули ревні охоронці віджилої, деспотичної імперії забрати від нього багато книжок, світлин, фотостатів, записок, витинків з совєтських газет включно з «Правдою» тощо. Проте значну частину зібраних матеріялів пощастило раніше вислати до Канади. Ці матеріяли і лягли в основу двох книжок Ів. Коляски про справжню сьогоденну Україну, Україну-мученицю.

Постає, слушне на нашу думку, питання: чому його все ж таки випустили? Бо нещадний КГБ не в звичці випускати в'язнів, навіть за далеко менші провини. Ів. Коляску піймали на пересилці дискредитуючих систему матеріялів за кордон.

Сам автор пояснює це так:

1. Він був громадянином іншої країни. Його друзі в Канаді знали як про його розчарування совєтським способом життя, так і про дату його повернення назад.

2. Тверда постава Коляски на допитах, у яких йому вдалося перебороти страх і не раз ставати в позу несправедливо покривдженої людини. Він вимагав повернення сконфіскованих речей і навіть прилюдного суду над ним.

Випускаючи Коляску на волю, пильні каґебісти взяли в нього обіцянку не писати нічого критичного про Совєтський Союз. Зі свого боку, Коляска сказав своїм мучителям, що він дотримає свою обіцянку, коли йому віддадуть назад усі конфісковані речі та стримаються від арештів. Деякі з цих речей йому справді повернули.

По виїзді Ів. Коляски, у Києві та в інших містах України почалися масові арешти, що зняло з нього обов'язок мовчати про свій досвід в СССР.

РІШЕННЯ

У Канаді комуністичні провідники холодно, а то й вороже поставились до його висновків та поглядів. Один високий апаратник сказав Колясці, що він про все те давно вже сам знає.

«Знає і мовчить!» — справедливо обурюється Коляска.

Його ніколи не запросили зробити доповідь про своє дворічне перебування в Україні ні на загальних зборах партії, ні на сходинах Товариства об'єднаних українців Канади.

У цих обставинах Ів. Коляска відчув, що його прямим обов'язком супроти України та її народу є виступити прилюдно і викрити несправедливість, визиск і терор, під якими тримають Україну московські комуністичні сатрапи.

Наслідком цього рішення і був вихід у світ двох видатних україно- та совєтознавчих праць, яких так бракує на Заході. Не можна ж уважати зливу брехливої пропаганди московського виробу джерелом, придатним для вивчення справжніх відносин у московській тюрмі народів.

Книжка Ів. Коляски (246 стор.) коштує: 3.95 дол.; 6.95 — в твердій оправі. Можна набути в книгарнях або видавництві: Two years in Soviet Ukraine. A Canadian's personal account of Soviet Russian oppression and the rising opposition by John Kolasky. Published by Peter Martin Associates, 17 Inkerman St., Toronto 5, Ont.

БІЧНА АНТЕНА

ІМПЕРСЬКА СТОРОЖА

Пустили Шевченка з Києва до Канади самого, без ніякого імперського сторожа. І далі Шевченко стоїть самий в онтарійському Палермо. Це політична помилка. Адже з-під Шевченкового пам'ятника в Палермо пішла спроба деяких українських комуністів гальмувати русифікацію України.

Шевченка з Києва подарували теж нашим «прогресистам» у ЗДА. Але до погруддя Шевченка додали погруддя Пушкіна.

З Києва приїхав заступник міністра освіти В. Маланчук і ще 15 визначних гостей. Шевченка й Пушкіна минулого місяця поставили в парку Арров поблизу Монро, Н.Й. Промовці вихваляли «двох геніїв двох братніх народів», а нюаркський хор «Дніпро» і клівлендський хор ім. Лисенка співали пісень українських і російських.

На параду американської колонії Хахландії їздили теж канадські делегати ТОУК. Доведеться тепер і їм у Палермо поставити якогось імперського сторожа біля небезпечного Шевченка. Але кого? Пушкін уже зайнятий. Хай із Києва присилають статую першого секретаря ЦК в мундирі царського жандарма. По знайомім мундирі Шевченко пізнає невмирущу особу.

БЕЗ ДОСВІДУ

Нарікали на студентському з'їзді в Монреалі, що на керівних постах в організаціях української молоді забагато людей підтоптаного віку, які й не думають випускати з рук керму, не довіряючи молоді без досвіду.

Не тільки нарікали. Також ухвалили резолюцію, яка, на жаль, не дає відповіді на справжню трудність в укладі поколінь.

Легко сказати: позвільнювати підстаркуватих провідників молоді. Їм треба дати відповідні пости в старшій громаді. А старші провідники не можуть випускати з рук керму і допускати навмання шістдесятрічний молодняк без досвіду.

ВЕЧІРНІЙ КИЇВ

У Києві одного вечора в одні двері постукала поліція. Чотири каґебісти з капітаном Арістовим. Прийшли робити обшук. Переляканій жінці, яку застали в кімнаті, показали урядовий папір.

Ніяких антисовєтських матеріялів не знайшли і пішли собі. Правда, знайшли і взяли 600 рублів, не сказавши про це громадянці П., яка також воліла про це нікому не говорити. Аж після кількох місяців пограбована жінка якось необережно зойкнула. А тоді почалось усе наново: замість обшуку, допит. Накінець каґебісти розшукали «капітана Арістова» та його некваліфікованих каґебістів.

На пересторогу киянам вістку цю подала газета «Вечірній Київ», яка висловлює здогад, що «капітан Арістов» робив обшук не тільки в громадянки П., а й в інших людей, що й досі мовчать.

З цього можна також догадуватись, чому «Вечірній Київ» належить до тих совєтських газет, що їх за кордон не висилають.

ПРО ЯН(І-О-Е)ВА

Інформуючи про діяльність Українського вільного університету, ректор В. Янів указує теж на вагу вищих курсів українознавства. І хто сумнівається в потребі цих курсів, не конче аж високих, хай читає вістки про виступи мюнхенського гостя, що появляються в наших газетах.

Одні пишуть про Яніва, підсуваючи вченій людині неписьменну форму. Інші пишуть про Янова, не визнаючи різниці між прізвищем ректора Янова і прізвищем першого-ліпшого Іванова. «Свобода», яка вміє високопоставленим особам виявити окрему пошану, пише про ректора Янева.

18 НЕДІЛЯ
18 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 188

Брати, хто сіє скупо, скупо й жатиме, а хто сіє в благословенствах, у благословенствах і жатиме. Кожний, як постановив у серці, не з жалю, ані з примусу. Бо веселого дателя любить Бог.

А Бог у силі обагатити вас усякою ласкою, щоб у всім маючи завсіди всякий достаток, збагачувалися ви всяким добрим ділом, як написано: розсипав, дав убогим, його праведність пробуває повік.

Хто ж дає насіння сіячеві, подасть і хліба до їди і умножить ваше насіння і прибільшить овочів вашої праведности, щоб ви у всім збагатилися всякою щирістю, котра справляє нами подяку Богу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 17

У той час стояв Ісус при озері Генезаретськім і побачив два човни, що стояли край озера, а рибалки вийшли з них і промивали сіті. І увійшов в один човен, що був Симонів, і просив його, щоб відчалив трохи від землі; і сівши, навчав нарід з човна.

Коли ж перестав говорити, сказав до Симона: відплинь на глибину і закиньте ваші сіті на ловлю. А Симон у відповідь сказав йому: Учителю, цілу ніч трудилися ми і нічого не зловили, та на твоє слово закину сіті.

І зробивши це, зловили велике множество риб; і проривалася їх сіть.

І дали знак товаришам, що були в другім човні, щоб прийшли і помогли їм; і прийшли і наповнили обидва човни, так що майже потопали.

Коли це побачив Симон Петро, припав до колін Ісусових, кажучи: Іди від мене, бо я чоловік грішний, Господи!

Бо страх обняв його і всіх, що з ним були, задля ловлі риб, що їх спіймали; також і Якова і Івана, синів Заведеєвих, що були товаришами Симоновими.

І сказав до Симона Ісус: Не бійся, відтепер будеш людей ловити. І витягнувши обидва човни на землю, залишили все і пішли за ним.

—o—

бл. п. о. Б. ЛИПСЬКИЙ

За упокій душі визначного священика

У першу річницю смерти бл. п. митрофорного протоієрея о. д-ра Богдана Липського, кол. пароха свято-Миколаївської церкви в Торонті та кол. професора Української богословської академії у Львові, відправиться заупокійна св. Літургія в церкві св. Юрія в Едмонтоні в понеділок, 12 жовтня, о 10-ій годині ранку. «Зі святими упокій, Христе, душу раба Твого, де немає недуги, ні смутку, ані зідхання, а вічне життя».

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ IV АРХИЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ

(закінчення з 4 стор.)

ніше сили і слабості кожної сторони.

Прочани, що з різних кінців світу вибиралися на врочисті посвячення храму Святої Софії в Римі 27-28 вересня 1969 року, як і самі священики та владики, яких запросив Блаженніший верховний архиєпископ на цей акт з можливим відбуттям синоду, не були певні щодо можливости проведення синоду. Багато формальних перешкод, ставлено єпископатові у його плянах. Різні і протиречні інформації щодо цього головного питання ходили ще напередодні торжества. Щойно коли верховний архиєпископ 27 вересня заявив, що синод розпічне свої дії 29 вересня, усі віддихнули легше і за хвилину — незвично для наших релігійних відправ — понеслися спонтанні оплески та вияви захоплення, змішані з сльозами радости.

Синод відбувся, і це було найважливішим досягненням римських торжеств. Він тривав від 29 вересня до 4 жовтня 1969 р. На ньому ухвалено ряд постанов, проведено низку конституційних рішень, вислухано речників священства та організованого мирянства.

На закінчення синоду виготовлено й підписано два документи: спільне архипастирське послання та петицію до Святішого Отця папи Павла VI у справі затвердження конституції помісної Української Католицької Церкви на патріяршому устрої та створення Київсько - галицької патріярхії. Послання підписали всі владики, включно з неприсутнім філядельфійським митрополитом, а петицію й конституцію — всі, крім одного.

ПОСТАНОВИ СИНОДУ

Перебіг римських святкувань та огляд нарад синоду і його постанови опубліковані у „Благовіснику верховного архиєпископа" (рік V, книга 1-4. 1969), який появився на весні цього року.

Ця книга, на жаль, не була в нас належно спопуляризована, і тому варто нею поцікавитися всім, хто цікавиться змаганнями Української Католицької Церкви за свої права і самоуправне завершення.

Цілий ряд загальних і практичних постанов в актуальних справах організації, дисципліни, богослужби та практичної діяльности нашої Церкви відкривають немов нову сторінку в її житті. Досі багато справ або не були полагоджені, або ж кожен єпископ імпровізував рішення на власну руку. Нашій Церкві бракувало єдиного об'єднуючого осередку, координації та єдиного авторитету. Він тепер постав, і то в традиційній формі, відновляючи наш синодальний характер під проводом верховного архиєпископа.

Справи, які донедавна чужі нам чинники полагоджували, тепер були вирішувані своєю владою і в бажаному нам дусі. Яка це засаднича зміна в порівнянні до висиланих інструкцій конґреґації через нунціїв! Заміть різних закулісних рішень і маніпуляцій, нашими справами займалися наші рідні ієрархи і вони рішали в журбі за долю Церкви та в знанні її справжніх потреб.

Коли на закінчення синоду Блаженніший верховний архиєпископ дав вислів почуттю радости і вдоволення з його перебігу, всі відчували, що наша Церква відроджується до нового життя. Він, між іншим заявив: „Всі Владики виявили велику журбу і дбайливість за добро і розвій нашої Церкви. Єдність нашої Церкви затіснюється з року на рік, і то на Україні, в Польщі, Чехо-Словаччині і на поселеннях. Ми стоїмо безповоротно на патріяршому устрої нашої Церкви, а в Католицькій Церкві, під проводом наступника св. Петра, наша помісна Церква має запевнену самобутність і розвій. Очевидно, нам ніхто нічого даром не дасть, але ми мусимо самі мозольною працею здобувати. Увесь нарід і всі вірні стоять за нами одною лавою".

Це були великі й відповідальні слова.

—o—

Чеснота віри в наш час

о. Іван МУЗИЧКА

Коли вістка про великі діла Ісуса Христа рознеслась по Його батьківщині й окраїнах, велика маса нещасливців спішила до Нього, щоб одержати від Нього поміч чи бодай почути Його слово.

Такими були і двоє сліпих, що, не маючи можности найти швидко Ісуса в натовпі, своїм криком звернули на себе увагу Вчителя. Але Ісус ніколи не робить чуда механічно.

Кожне чудо Ісус попереджає якимсь словом, питанням, вимогою, повчанням тощо. Ісус спитав і тих двох: «Чи вірите, що я можу це зробити?» Не легко сліпому, що не бачив подій, а лише наслухався про них із оповідань інших, що, мабуть, теж переповідали слова, які лише чули, сказати, що вірить у те, що сам не бачив.

Однак це були якісь два чоловіки розумного переконання, бо їх коротка відповідь звучала: «Так, Господи!»

Ісус поглянув на них, і діткнувшись їх очей сказав: «Нехай станеться вам за вашою вірою». І так умить сталось.

Ісус часто в час своєї діяльности на землі вимагає віри у свою особу, поки робить комусь якесь добродійство. Віра — то важлива прикмета і доконечна чеснота у відношенні до інших людей і до Бога. Про цю чесноту треба сьогодні часто говорити і писати, бо теперішня людина віддалюється від неї. Потрібно нам усім перевірити себе, які ми в душі щодо віри.

ЛЮДСЬКА ВІРА

Що значить вірити? Вірити — значить приймати за правду щось, у чому ми самі не переконались. Віра — то наше душевне, внутрішнє розположення, з яким ми приймаємо за правду щось, чого ми не бачили і досвідом не пережили.

Якщо так, то слово «віра» не конче пов'язане тільки з релігією? Ні, не тільки з релігією.

Поки приглянемось вірі як релігійній чесноті, подивімся, що все наше суспільне, державне, політичне і особисте життя спочиває у великій мірі на тій чесноті і слові «віра».

Візьмім приклад: ви читали сьогодні щоденну газету. Скільки там було нових, може, й жахливих вісток з усіх кінців світу. Ви прийняли це все за правду, хоч вам самим навіть не можливо переконатись у їх правдивості. Ви довіряєте журналістам. Ніхто вам не закине легкодушности чи глупоти, що ви в усе повірили (хоч скільки не раз і неправди в газетах світу!).

Погляньте на виховання, освіту, шкільництво. Поки з вашої дитини виросте освічена людина, вона з пильністю слухає свого вчителя, батька, добру матір і приймає те все з великою щирістю як правду.

Дитячий малий розум бачить, що він слушно приймає за правду те, чого для його добра вчать його ці дорослі люди з досвідом.

Виховна праця оперта на вірі.

А скільки віримо нашим провідним людям, урядам, всяким теоретикам! Нам і неможливо сьогодні навіть у дрібничках переконатись самим про якусь справу, і єдино залишається — повірити!

А в родині, як тривко стоїть родинне життя, коли між подругами є взаємне довір'я. Коли зникне довір'я, наступає криза, треба постійно доказувати та виправдуватись.

Прикладів можна б навести масу. Торгівля, праця, наука, зв'язки й інше — все оперте на вірі й довір'ї.

Одним словом, все наше життя є побудоване на вірі! І світ потребує тієї щоденної віри, щоб жити свобідно і щасливо. Без чесноти віри нема співжиття, нема поступу, нема добра.

А в релігійному житті? Що це віра? У відповідь на це, може, не один сказав би, як атеняни колись. Павлові: «Про це, брате, послухаємо тебе колись іншим разом...» Стривайте! Побачимо зараз, що це таке і яка його конечність.

Ще раз придивімся тій нашій щоденній вірі. Малий хлопчина вірить учителеві географії чи історії про те, що десь далеко є дивний край із дивними явищами природи, що жили колись такі й такі народи і т.п. Звідки він знає, що вчитель, хоч і сам не бачив того, ані тоді не жив, все таки каже правду і треба його слова прийняти?

Малий хлопчина підсвідомо відчуває, що його вчитель є поважною досвідченою особою і не обманював би малого. Його малий розум це легко бачить, і його дитяча воля наказує йому науку вчителя прийняти.

БОЖЕ СЛОВО

Хто ж у нас, християн, є тим великим вчителем, що подає нам правди, інколи навіть тяжкі до зрозуміння? Бог сам!

Це, може, так нашвидку не ясне. Наведу приклад. Коли Бог наказав Мойсеєві йти до народу і говорити йому Божу волю, Мойсей все те побожно і зі страхом вислухав, але сказав так щиро по-людськи: «Як же це можливо, щоб мої брати мені повірили, що я говорю в Твоїм імені, Боже? Вони ж слушно проженуть мене, як самозванця і обманця». Тоді Бог дав йому низку надзвичайних знаків, яких людина не може виконати, і жидівський нарід прийняв Мойсея.

І потім увесь час аж до Ісуса Христа Господь своє слово супроводив великими ділами на доказ, що ті, що говорять у Його імені, є не самозванцями і обманцями, але справді Божими речниками.

Святе Письмо — то документ тієї Божої волі в історії людини. Його завершенням є Ісус Христос, що дав безсумнівний доказ того, що ми — діти Божі, а Бог — наш батько і вчитель. Він дав своє слово і діло окремим свідкам і окремо їх виховував. А щоб вони були тими свідками, то дав їм ще окремі сили, владу й ознаки, якими вони і потім їх наслідники вчать те слово Боже і волю Божу впродовж історії.

Ми, християни, віримо в правди Божі тому, що їх подав нам Бог і передали і передають нам їх ті, що з Божої волі до цього покликані.

Без якогось окремого труду, як це роблять історики, ми можемо переконатись, що документи, в яких ця Божа воля записана і слово Божих свідків передане — то історичні справи, що не впали з неба, наче якийсь чародійний камінь, але були між людьми в історії.

Хоч вони належать до минулого — все одно їх можна доказати таким самим способом, як існування таких людей і їх чинів, як Цезар чи наш Святослав Завойовник.

Дивні були б ми люди, якби вірили історикам в існування Цезаря, Олександра Великого, Ігоря чи Володимира, а не вірили б у слова і діла Мойсея, Ісаї, Павла чи загалом в історичність особи Ісуса Христа, його учнів та їх записок.

ХРИСТИЯНСЬКА ВІРА

Наша християнська віра — то чеснота подібна до тієї, з якою ми віримо в багато речей у щоденному житті. Різниться вона від буденної віри тим, що в ній Тим, від кого ми приймаємо правди і в які віримо, є сам Бог, який в історії себе об'явив в різні способи і в різні часи, а Його ж таки установа Свята Церква, устами Його апостолів і їх наслідників, нам до вірування ці правди подає, вчить і пояснює.

Різниться теж тим, що так, як у цій буденній чесноті віри помагає нам авторитет і повага даної особи, у християнській чесноті віри помагає нам сам Бог і без Його помочі ми не здатні увірити.

Ця поміч не є буденною природною річчю, а окремим Божим впливом, що його побогословськи називаємо «ласкою», або, краще по-українськи, благодаттю.

Тому й кажемо, що християнська чеснота віри є надприродною чеснотою, а не буденною. Звідти Св. Павло дає таке глибоке визначення чесноти віри. Він каже: «Віра є запорукою того, чого сподіваємось — доказ речей невидимих» (Євр. 11, 1). Тією вірою, як каже той сам Павло, відбувались в історії великі речі.

У тій нашій християнській вірі, як чесноті, ми віримо не людям, а Богові самому. Наш розум не раз пручається, бо ті правди і справи Божі не завжди йому під силу, але наш розум без труду може переконатись в історичності взаємин між Богом і людством; він сам може найти Бога, читаючи велику книгу природи і всесвіту, і дійти до висновку, що Бог мусів мати якийсь зв'язок з тими, що їм життя дав.

Наш розум знайде вкінці сліди того зв'язку в історії, а навіть самі Божі слова, записані та передані людям.

І хоч наш розум не може зрозуміти багатьох Богом об'явлених правд, але він бачить і розуміє, чому має їх прийняти; він потрапить зрозуміти потребу прийняти науку, залишену Богом людству в історії. Наша воля, трокнута Божим впливом-ласкою, приймає Божу науку.

Ось коротко зміст слова «віра», «вірити». Запам'ятаймо одне: віримо Богові, що є наш Батько і Вчитель.

Коли у щоденному житті віримо нашим батькам, вчителям, адвокатам, лікарям, науковцям, урядові, — чому не хочемо чи не можемо вірити Богові?

Хто не вірить Богові, той не вірний буде нікому і нічому! «Як не віріте, не встоїтесь»! — каже пророк Ісая.

Одного разу до Ісуса прийшов прибитий горем батько. Його син був важко хворий. Ісус спитав його також: «Чи віриш, що можу його уздоровити?» Той батько відповів: «Вірую, Господи, поможи моєму недовір'ю».

Знаменита молитва для нас усіх у наші часи у хвилинах сумнівів: «Вірую, Господи, поможи моєму недовір'ю».

—o—

ХОЧЕ ІКОНОСТАСУ

Греко-православна катедральна церква у Вінніпезі ще й досі не має інконостасу, нарікає у «Віснику» один з учасників недавнього собору УГПЦеркви.

«Є між нами, православними, добрі люди, що були або й тепер є навіть у консисторії членами, які могли б іконостас справити».

Богослуження: жовтень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
11	28	Н	17 по Сош. †Харит.	21 по Сош. Филипа
12	29	П	Киріяка преп.	Прова мч.
13	30	В	Григорія сщмч.	Карпа мч.
14	1	С	Жовт. Покр. Пр.Б.	Параскеви Терн. преп.
15	2	Ч	Кипріяна сщмч.	Євтимія преп.
16	3	П	Діонисія А. сщмч.	Лонгина мч.
17	4	С	Єротея сщмч.	Осії прор.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
11. — Норт Стар 10; Ройс 3
18. — Ріно 10; Ройкрафт 3.00
21. — Гренд Прері 10; Кситуан 3.00
26. — Гай Прері 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
11. — А4рон Рівер год. 10.30 рано
18. — Ґлендон год. 10 рано
25. — Боннивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
11. — Восетна
18. — Елдорена (храм)
25. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
11. — Карвел год. 10
18. — Черчил год. 10; Рочфорт Брідж год. 12
25. — Менлі год. 10
25. — Менвіл 10.30

Едмонтонська церква
Пресв. Євхаристії, ріг 65 вул. — 120 авеню, тел. 477-8228, душпастирі: о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк
У неділю: 8.30 ранку — читана Служба Божа, 10.00 — співана Сл. Божа, 12.00 опівдні — чит. Сл. Божа.
У свята на тижні: 8.00 ранку — чит. Сл. Б.; 7.30 веч. — чит Сл. Божа.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
11. — Голден год. 8.30;; Коперник год. 10.30
12. День подяки — Голден год. 10.30
13. День подяки — Дейзленд год. 10.30
14. День подяки — Коперник год. 10.30
15. День подяки — Голден-фарми год. 10.30
18. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. — Голден год. 10.30 опівана

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
11. — Лішур
18. — Скаро
25. — Ярослав

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
11. — Атабаска 10; Бойл 12.30
18. — Річмонд Парк 10; Проспеpiті 12.30
25. — Атабаска 9; Бойл 11.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
11. — Файделиті 9.00
18. — Ллойдмінстер 10.30
25. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
11. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
12. — Новий Київ год. 10; Плейн Лейк год. 11; Ту Гилс год. 7 веч.
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 7 веч.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
11. — Гей Лейкс 9.00; Равнд Гіл 11.00
18. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11
25. — Кемровз 9.00; Гед Лейкс 11

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
11. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
18. — Редвотер год. 9; Вот 10.30
25. — Редвотер год. 10.30
26. св. Димит. — Вот 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
11. — Стрий
25. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
11. — Ренфурлі 10.00; Іннісфрі-місто 12 (День ЛУКЖ)
18. — Іннісфрі 11 ренч 10 рано; Іннісфрі 10 ренч 12

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
11. — Дервент 10.30
18. — Дервент 8.30; Вермиліон 10.30
25. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
11. — Норт Батлфорд; год. 2.30 попол. — Медовлейк
18. — Витків
25. — Норт Батлфорд; год. 2 пополудні — Радісон

о. М. Булз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
11. — Смате год. 10
18. — Пітерсон год. 10
25. — Гаврилюки год. 10

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
11. — Гамболдт 9.00; Кадворт 11.00; Леніґен 4.00 попол.
18. — Твей 9.00; Гамболдт 11.00; Кадворт 4.00 попол.
25. — Бруно 9.00; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
27. — Твей - фарми; Св. Параскевії (храм) 10.30

о. А. Хоружий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
11. — Алвена-місто
18. — Алвена-фарми
25. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
11. — Вакав 10
14. Покров МБ (храм) Ст. Дж.
18. — Вакав 9; Борщів 11
25. — Вакав 10; Сокаль 11.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. Б. Ганушевський
307 - 335 - 5 St.
New Westminster, B.C.
11. — Ню Вестмінстер 8 р.; Ввалей (архиєп. благословення церкви) 9.30 р.
18. — Ню Вестмінстер 9.30 р.; Ввалей 11.30 р.
Катехизація і рідна школа в Ню Вестмінстері щосуботи від год. 10 до 12 ранку.
25. — Ню Вестмінстер 9.30 р.; Ввалей 11.30 р.

✝

У сороковий день смерти нашого найдорожчого, незабутнього Мужа, Батька і Дідуся

бл. п. д-ра Миколи ЗАЛЄСЬКОГО

буде відправлена заупокійна св. Служба Божа в катедральній церкві св. Йосафата в четвер, 15 жовтня, о 8:30 годині ранку.

Приятелів і знайомих про молитви за упокій його душі і згадку про нього просять:

дружина — Анна, донька — Христина, зять — Микола, внучка — Таня

Радимо придержуватися цих реченців висилки заморської пошти в час Різдвяних Свят 1970

	Повітряна пошта		Наземна пошта	
	Листи	Пачки	Листи	Пачки
Англія	27 лист.	16 лист.	14 грудня	9 грудня
Европейський континент	13 лист.	23 жовтня	11 грудня	7 грудня
Республіка Південна Африка	23 жовтня	19 жовтня	11 грудня	7 грудня
Індія й Пакістан	2 жовтня	2 жовтня	11 грудня	4 грудня
Інші країни за Атлянтійським океаном	14 жовтня	9 жовтня	9 грудня	4 грудня
Антіґуа, Багама, Барбадос, Бермуда, і Трінідад	18 лист.	10 лист.	11 грудня	8 грудня
Центральна, Півд. Америка, Зах. Індії	12 лист.	4 лист.	11 грудня	8 грудня
Австралія й Нова Зеляндія	22 жовтня	19 жовтня	11 грудня	8 грудня
Японія і Гонґ Конґ	3 лист.	22 жовтня	11 грудня	4 грудня
Інші країни Тихого океану	2 жовтня	2 жовтня	9 грудня	4 грудня

Веґревил, Алта: Похорон бл. п. Петра Малка

В неділю, 23 серпня, помер по короткій та важкій недузі пістряка (рака) визначний член веґревильської української громади учитель бл. п. Петро Малко, на 64-ому році життя.

Народився покійний Петро 16 червня 1906 р. в Альвені, Саск. До народної школи ходив він у Мондері. В Мондері була школа, яку Сестри Служебниці збудували в 1913 р. зі пожертв т.зв. віна, тобто грошових жертв, які вони складали при вступі до манастиря. Школу поблагословив покійний Владика Преосв. Кир Никита (Будка) 1914 р. В школі Сестер перебував покійний Петро від 1914 - 1918 р. Після того перейшов він до Колеґії св. Иосифа в Йорктон,

бл. п. Петро Малко

Саск., яку закінчив 1924 р. й того року, як 18-річний юнак, дістав право навчати дітей в школі. Він учителював через три роки, а відтак записався на Саскатунський університет, де студіював протягом двох років медицину, а відтак перейшов на хемію, яку й закінчив успішно.

Та, хоч покійний Петро, закінчив хемію, він повернувся знову до вчительського звання, яке дуже любив і яке мабуть було й його покликанням. В рр. 1933 - 1940 він вчителює в Альвені й Ростерн, Саск. З вибухом другої світової війни канадський уряд покликав його працювати хеміком в Ріджайна Кооп. Ріфайнері, де він працював через 6 років. Відтак відкрив він в Саскатуні власну малу хемічну фабрику, яку провадив через 8 років.

В 1954 р. він продав свою фабрику й перейшов на вчительську посаду до Мондер, де протягом трьох років був управителем школи. Багато мондерських мешканців, в тому й два василіянські братчики були учнями в його школі. В 1960 р. він перейшов вчителювати до гайскул в Ледук, а в 1963 р. рада сепаратних католицьких шкіл запросила його зорганізувати католицьку школу в Форт Саскачеван, де він відтак, протягом трьох років, був керівником тої школи. В 1966 р. він перейшов жити до Веґревил, де вчив зразу в католицькій школі св. Мартина, а відтак навчав української мови в 10-ій, 11-ій та 12-ій клясі. З доручення албертського міністерства освіти він виготовив зразки іспитів з української мови на всю провінцію Алберту. На тому становищі невмолима смерть перервала нитку його трудолюбивого життя.

Покійний був визначним виховником молоді, вчителем та батьком. Був добрим канадським громадянином та українським патріотом й працював ревно над збереженням української мови серед молодшої ґенерації в Канаді. Свою віру він цінив дуже високо, християнство переводив у життя на кожному кроці. Завжди горнувся до своєї церкви. Де її не було, то організував церковні громади та допомагав священикам в будові церков. М. ін. покійний допомагав організувати о. Т. Гуркові парафію в Віґгар та допоміг розпочати будову церкви. Як о. Гурко залишав Віґгар й переїздив до Алберти, то церковний підвал був уже готовий.

В Кадворт покійний осував відділ БУК та був головою БУК в Саскатунській єпархії. У Веґревил був головою відділу КУК. Радо співав у церкві. Ще три тижні перед смертю був у веґревильській церкві, де співав ще тропарі, але Апостола вже не міг прочитати. Того дня пішов до шпиталю, де й закінчив своє життя.

Зі своєю дружиною Михайлиною прожив у подружжі 34 роки. Виховали вони одну дочку та двох синів. Діждалися також 5 унуків. Окрім найближчої родини, покійного оплакує ще 5 сестер, з них одна черниця — Сестра Служебниця Константина, що тепер працює між українцями в Німеччині. Жалують за ним всі, що його знали й з ним колинебудь співпрацювали.

Похоронні обряди розпочалися парастасом, що його в парафіяльній церкві Пресв. Трійці в Веґревил, відслужили в п'ятницю, 25 серпня о. Д. Велещук ЧСВВ, о. В. Ваврик ЧСВВ, о. Й. Кончак ЧСВВ та о. Т. Гурко з Редвей. Заупокійну св. Літургію та похорон відслужили вищезгадані священики в суботу, 25 серпня в тійже церкві Пресв. Трійці. В часі парастасу та Служби Божої співали хором василіянські ченці-братчики, з яких деякі ходили до школи, де покійний вчителював.

Прощальне слово сказав о. В. Ваврик ЧСВВ. І на панахиді й на похороні було поважне число веґревильських парафіян. Тлінні останки покійного зложено на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

З нагоди похорону дружина покійного передала 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Петрові, щирому й ревному християнинові та доброму українському й канадському патріотові, вічна пам'ять.

Учасник

Книжка про українських піонерів уже вийшла з друку

Товариство українських піонерів Алберти вже видало друком свою книжку п. н.: "The Ukrainian Pioneers of Alberta". Книжка має бл. 400 сторін друку й має багато цілавого матеріялу, м.ін. про першу українську околицю в Канаді (Една) Стар, в Алберті, про осяги українських піонерів у ділянці шкільництва, про політичні осяги українських поселенців у Канаді досьогодні, про будову пам'ятника в Елк Айленд парку в честь українських піонерів, список жертводавців на пам'ятник, статті про українських піонерів, що їх друковано в минулому півсторіччі в англійській пресі та інші цікаві матеріяли.

В другій частині книжки надруковано життеписи наших 83-ох перших й пізніших піонерів, враз із їхніми світлинами. З тих життєписів будучий історик довідається як наші поселенці переживали тут важкі часи, важко працювали, дороблялися, вчилися й молилися, щоб Всевишній допоміг їм дійти до їхньої мети-стати господарями у вільній Канаді, нарівні з другими канадцями.

Сподіємося, що ця книжка причиниться до піднесення престижу українських поселенців у Канаді, як до того причинився пам'ятник піонерів у парку Елк Айленд в Алберті.

Цю книжку можна буде набути на бенкеті й забаві в п'ятницю, 16 жовтня, в авдиторії св. Василія (10819 - 71 авеню) в Едмонтоні. Всі ті, що заплатили за поміщення своїх життєписів, дістануть ту книжку даром на бенкеті.

Запрошуємо українське громадянство замовляти ту книжку по адресі:

Ukrainian Pioneer Association
c/o N. Solovan
11135 Groat Road
Edmonton, Alberta

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АНТОНІЇ ГЕВКО

В п'ятницю, 4 вересня в рänці в домі своєї доньки Луїзи Моррісон несподівано, під час сну, відійшла у вічність одна із перших парафіянок церкви Пресв. Евхаристії у Едмонтоні, бл. п. Антонія Гевко.

Покійна народилася 9 січня 1886 р., в селі Гринківці, пов. Чортків, Західна Україна, тоді під владою Австрії, в родині селян Павла і Марії з Маньовських Пасемко. Молодою дівчиною разом із родичами покійна приїхала до Канади, в Алберту, 1889 р. та осіла на гомстеді в околиці Една-Стар. Тут серед важких, піонерських часів пройшли її дівочі літа.

1908 р. в родинному домі вінчається із покійним вже (помер 21. XII. 1966 р.) Володимиром Гевком, якого пізнала в час подорожі до Канади. Покійний походив із села Вигнанки, біля Чорткова. Подружжя благословив о. И. Тимочко ЧСВВ. По вінчанні молоде подружжя осідає на фармі на Скаро. По 10-ти роках переходять на нове місце до Мондер, потім на Пітер Лейк, Евансбург, а вкінці на Редвей. Там фармували 10 років і звідти перейшли до Едмонтону, де покійний Володимир став на працю у деревному складі Гейворда, в якому працював майже до своєї смерти, бо тільки рік перед смертю залишив працю та перейшов на відпочинок. Разом із своїм мужем всюди була бл. п. Антонія, яка вірно ділила всі радости й терпіння своєї вже численної родини.

Серед важких обставин сходили дні їхнього життя. Одначе покійна Антонія, як глибоко релігійна жінка, все знаходила час чи то разом із мужем чи сама із дітьми піти до церкви на богослуження, які були для неї осолодою і піддержкою у життєвій боротьбі. В Едмонтоні включилася в аматорський гурток при УНДомі та стала членкою хору. Крім того всюди, як могла, підпомагала свою Церкву, яку дуже любила. Коли створено парафію Пресв. Евхаристії, вона зразу стала її доброю членкою, спомагала її своїми пожертвами та залишила по собі пам'ятку, гарні голубі ризи.

Так то серед праці й молитви, та спеціяльного почитання Преч. Діви Марії, покійна із своїм мужем Володимиром виховала та вивела у люди своїх семеро дітей: двох синів: Іван в Едмонтоні, Петро в Ванкувері, Бр. К., та п'ять доньок: Луїз Моррісон в Едмонтоні, при котрій обоє Антонія й Володимир доживали свого віку, Вікі Траутман і Джін Олівер в Ванкувері, Бр. К., Мілдред Лоней у Форт Сент Джан і Анджела Інґан в Сіятел, ЗДА.

бл. п. Антонія Гевко

Дочекалася бачити своїх 13 внуків й 6 правнуків, які із сумом пращали її у вічність. Залишила рівнож у смутку трьох братів: Петро і Юліян Пасемки в Едмонтоні та Іван у Пентіктон, Бр. К., як рівнож дві сестри: Вікі Балла в Едмонтоні і Стефа Госкіс у Вестбенк, Бр. К.

В понеділок, 7 вересня, в церкві Пресв. Евхаристії о. Я. Федуник відслужив парастас, а потім у вівторок, 8 вересня — в сам день Різдва Пресв. Богородиці, яку покійна так вірно почитала все своє життя, відслужено заупокійну Службу Божу й докінчено похорон. По похоронних відправах тіло покійної Антонії спочило біля її мужа Володимира. Як в час парастасу, так й в час самих похоронів о. парох попращав покійну теплими словами на дорогу в вічність, підкреслюючи її сильну віру, відданість церкві та своїй родині.

По похоронах відбувся заходом доньки Луїзи поминальний обід в парафіяльній залі, що його прилагодили членки відділу ЛУКЖ під проводом Г. Крокош. Похоронами займалося похоронне заведення Панилик й Пасемко із Ст. Пол. До похоронів співали дяки Е. Єленяк й А. Хомляк.

Родина покійної Антонії зложила на „Укр. Вісті" $10.00. За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

Учасник

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Едмонтон, Алта: Вінчання п-ва М. і С. Карпа

В суботу, 5-го вересня в церкві Св. Юрія Побідоносця відбулося вінчання Михайла Карпи з Софією Семенович. Обряду вінчання доверщив о. радник Володимир Тарнавський.

Весільне прийняття відбулося в домі молодого Михайла Карпи. Весь дім був гарно прибраний по весільному та заповнений гостями. Дружбами були Степан Журавич та Михайло Бойчук, а дружками Кристина Чичко та Кристина Кристанович. Весільним старостою був Іван Воробець-Карпатський. Молодої родичів заступали п-во Журавич, які багато допомагали молодій Софії, бо її рідні родичі живуть в Старому Краю, тому не могли бути приявними на весіллі. Молодий також не мав нікого з родини, окрім щирих своїх друзів, тому чимало мусів натрудитися, щоби все було, як повинно бути.

Весільне прийняття почалось молитвою, яку провів о. В. Тарнавський. По молитві всі позасідали за столи й зачалася весільна гостина. Староста І. Воробець-Карпатський підніс тоаст за здоров'я молодят і всі заспівали многоліттєвіє. Під час прийняття промовив до молодят о. В. Тарнавський, який з'сував значення українського весілля та обов'язки подругів у родинному житті.

З черги староста представив гостей головного весільного стола. Про молодого говорив Дмитро Лесюк — односільчан молодого. Молодий Михайло Карпа подякував всім промовцям та всім приявним гостям, що прийшли звеличати те велике свято молодої пари. Згадав він теж своїх дорогих родичів в Україні та дякував усім, що допомогли йому відбути гарно весілля.

Молода Софія Карпо не могла стримати сліз, коли згадала свою рідну маму і цілу родину в краю. Дуже багато гостей співчували молодій Софії і в неодного появились сльози в очах. Молодята дякували всім за дарунки і запрошали гостей до весільної забави, щоби всі почувались немов вдома. Забава протягнулася до пізної ночі.

На другий день продовжувалась гостина при весільній забаві та дружній розмові і співі аж до вечера.

Та за забавою не забули й за свою пресу. Староста І. Воробець-Карпатський закликав присутніх скласти жертву на українську пресу. Зі збірки призначено на „Українські Вісті" в Едмонтоні десять доларів. За датки всім щиро дякуємо, а молодим бажаємо багато щастя, здоров'я та всього добра в новому подружому житті. Щасти Вам, Боже, на многі літа!

І. Воробець-Карпатський

ЗАМОВЛЯНТЕ ЛИШ СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ НА УКРАЇНУ

Спеціяльні рублі мають вартість чотири рази більшу, як звичайні рублі. За СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ ваші рідні можуть купити все, що захочуть, в КРАМНИЦЯХ ЧУЖОЗЕМНОЇ ВАЛЮТИ Внешпосилторгу за малу частину звичайної ціни — на справді за четвертину звичайної ціни або навіть й дешевше.

Деякі товари коштують так дешево, що при перечисленню доляр вартує 10 рублів. Жадайте НОВОГО ДАРОВОГО каталогу зі світлинами і ви переконаєтеся, що СПЕЦІЯЛЬНІ РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ є найкращим дарунком для ваших рідних. Достава товарів додому протягом 3-4 тижнів. Ціна: $2.13 за одного спеціяльного рубля. Абсолютно ніяких дальших оплат. Вповні гарантовані.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010

Жадайте наших нових дарових катальоґів зі світлинами

ВАЖНЕ

Приймаємо замовлення на автомобілі та апартаменти.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків в Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Едмонтон, Алта: Похорон бл. п. Пантелеймона Зуб

В четвер 20 серпня ц.р. перестало битись серце бл. п. Пантелеймона Зуб. Будучи в силі віку, ні сам покійний, ні його родина, ні найближчі знайомі не сподівались того, що сталося. Правда, важка хвороба печінки насторожувала всіх, а в першій мірі лікарів, що рідко коли стрічаються з такими злосливими обявами хвороби. Три місяці змагався організм і не видержав. Прийшла ще дуже передвчасна смерть.

бл. п. Пантелеймон Зуб

Народився бл. п. Пантелеймон Зуб у родині Михаїла й Євфимії з роду Салук в селі Стібно на перемищині в Україні 4 квітня 1912 р. До другої світової війни жив дома. 1942 р. німці вивезли його на примусові роботи і додому він вже ніколи не вернувся.

Безсердечне знущання на праці заставило покійного домагатися людських прав, а те скінчилося ще гіршим. Його запроторили до концентраційного табору як ворохобника і, здавалося, що то спричинить йому кінець. Тільки щасливий випадок, що його призначеного на страчення поминули без виясненої причини, врятував Пантелеймонові життя і він вертається назад до місця своєї праці.

По закінченні другої світової війни покійний живе спочатку у Майнгаймі, Німеччина, а опісля в таборі для переміщених осіб у Ельванбен. Тут працює він по своїм силам суспільно та приготовляється до еміграції в Канаду. Запізнавшись із Катериною Скапко, розвиває родинне життя. Ім народжується доня Маруся і вже втрійку переїздять вони до Канади. Осівши в Едмонтоні, включаються вони у життя парафії св. Юрія Побідоносця. Їм народжується ще два сини — Роман і Євген. Бл. п. Пантелеймон повний надії на свої діти і не думав про те, що так передвчасно прийдеться йому розставатись із цим світом.

А розстався він з ним по-християнськи. Просив в отця пароха св. Тайни Напуття та зі сльозами в очах переповідав свій життєвий шлях. Як важко йому було, але годився з Божою волею і повний надії на Боже милосердя замкнув свої тілесні очі навіки.

Похоронні обряди розпочались Панахидою 21 серпня в Парк Меморіял, що її служив парох церкви св. Юрія о. В. Тарнавський. Слідуючого дня Заупокійну св. Літургію відправив о. Є. Камінський. Тіло покійного спочило на українському цвинтарі св. Михаїла.

По похороні в домі вдови відбулась перекуска, підчас якої приявні зложили на пресфонд „УВ" $20.00. Покійного оплакують дружина, діти, брати в Україні Лука й Петро та сестри Катерина й Ірина та брат Іван у Франції.

За жертву на пресфонд дякуємо, а покійному хай буде вічна пам'ять.

СПОМИНИ УЧАСНИКА ПАЛОМНИЦТВА
НА ПОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ.
КНИЖКА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА, НА БЛИСКУЧОМУ ПАПЕРІ,
80 СТОРІН ДРУКУ.
ЦІНА $2.50 З ПЕРЕСИЛКОЮ.
ГРОШІ ТА ЗАМОВЛЕННЯ СЛАТИ НА АДРЕСУ:

Rev. W. Tarnawsky
11301 - 96 Street
Edmonton 18, Alberta
Canada.

Літом низькі ціни за переліт з ЕВРОПИ до КАНАДИ

"СІ-ПІ-ЕР" допоможе вам спровадити вашу родину на відвідини

Не відкладайте нагоди, щоб ваша родина та приятелі побачили вашу нову батьківщину і ваш дім. Цього літа — на це пора — з уваги на знижку цін за переліт, а саме за низькі прогулькові переїзди економічною клясою та низькі ціни за поїздку «відкривати Америку», коли можна легко побачити більше у новому світі.

«СІ-ПІ-ЕР» може для вас полагодити висилку гарного дарунку вашим батькам чи рідним у формі заплаченого квитка подорожі. Ці квитки можна сплачувати догідними ратами.

Зверніться до вашого аґента подорожів або найближчого бюра «Сі-Пі-Ер».

Подорож літаками «Сі-Пі-Ер» – то справа на ввесь світ.

CP Air

КАНАДА ДЯКУЄ... ОДИН З АФІШІВ, ЯКИМИ КАНАДА ДЯКУЄ ІМІГРАНТАМ ЗА ЇХ ВКЛАД В КАНАДСЬКЕ ЖИТТЯ.

ДО КАНАДИ ПРИЇХАЛО ПІСЛЯ 1945 Р. 3 МІЛ. ЕМІГРАНТІВ

(К. С.) — Департамент людських ресурсів та імміграції підготував інформаційну програму, яка має за ціль познайомити ширшу канадську публіку з ролею іміграції у нашій економії й культурі.

У програму включено всекрайові експонати для торговельних і місцевих виставок і реклямову кампанію в Онтаріо й Квебеку.

Реклями появилися на початку року в автобусах, трамваях і підземних поїздах у Торонті й Монреалі і на зупинках торонтської підземки; таким чином їх побачила велика частина канадської публіки. Три різні реклями у французькій і англійських мовах появилися впродовж чотирьох місяців. Відгук на реклями так новоприбулих імігрантів як інших канадців був прихильний, тому передбачається поширення програми в інших містах в пізнішій порі року.

Одна реклями зображає імігрантську родину, яка сходить з літака. На ній такий напис: „Канада щиро привітала понад 3,000,000 людей з кожної частини світу, які поселилися тут після 1945 р. Приязнь і доброзичливість канадців полегшили їм пристосування до нового стилю життя. Зі своєї сторони, вони надали Канаді властиву їм нову силу й енергію. Щоб збудувати кращу Канаду потрібно людей, заповзятливости і вмілостей".

На іншій реклямі нарисовано чотири або п'ять облич, які представляють різні раси, разом з написом: „Канада складає подяку поселенцям із багатьох країн, які збагатили канадський спосіб життя своєю спадщиною. Вони дали свою енергію, сміливість і вмілості, щоб допомогти розбудувати Канаду".

На третій реклямі появляються фотографії загально відомих імігрантів у ділянках культури, науки, комерції та спорту.

Написи на цих реклямах такі: "Канада складає подяку мільйонам нових імігрантів, які причинилися до збагачення нашої економічної, соціяльної і культурної спадщини. Поміж провідниками Канади у ділянках мистецтва, науки, комерції та спорту є люди, які приїхали з інших країн. Щоб збудувати кращу Канаду потрібно людей, ініціятиви і вмілостей".

Департамент влаштував виставу, яка буде показана по цілій Канаді. Вона появилася цього року на Канадській національній виставі в Торонті.

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs. REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МОЯ КРАМНИЦЯ

В. ГАВРИШ

Як я вже згадував, я заощадив був троха гроша й хотів відкрити якусь крамницю. В пошукуванні за спільником я натрапив на Михайла Крису, який пробував вести книгарню, але вона йому не йшла, й тому він перекинувся на продаж самогону. Але Криса, хоч раз збанкрутував з книгарнею, хотів знову пробувати щастя з книжками. Він винаймив приміщення на 103 авеню й 97-ій вулиці й почав там вести книгарню. Своїх книжок він не мав, бо передше був продав, то тепер знова почав стягати до книгарні книжки, які лиш міг десь зарвати. Криса спроваджував теж часописи для продажу, але їх ніхто не купував. Криса мабуть вживав їх для себе, як покривала в часі сну. Криса зовсім не переймався тим, що книгарня не йшла добре. Він й дальше занимався продажем самогону, на якім тоді був таки добрий заробіток.

Як я зговорився з Крисою, він порадив мені, щоб я в другому крилі того самого будинку, де він мав крамницю, відкрив крамницю з цукерками, солодощами, листовим папером, зшитками, олівцями, папіросами, тютюном ітд., або, як тут називають "конфекшенері". Я оглянув приміщення й воно мені подобалося. Рівнож вулиця була добра, бо в тому часі по тій вулиці вічно вешталися наші поселенці, то може й будуть покупці на мій товар. Я сказав Крисі, що я рішився відчинити тут крамницю. Але з самим Михайлом Крисою я не хотів іти в спілку, бо боявся, що він мене замішає в продаж самогону. Криса мав брата Стефана. То був молодий, гарний хлопець, десь того самого віку, що й я. Криса запропонував мені, щоб я його взяв на спільника. Я погодився й ми скоро відкрили крамницю.

З одного боку Михайло Криса мав свою "книгарню" а з другого боку, зовсім окремо від Михайла, відкрили ми нашу крамницю. Що правда, ми не мали так дуже що багато продавати, бо не мали багато грошей, але ми сподівалися, що нам може хтось допоможе. Так і сталося.

"Друздил Тобако Компані", що продавала тютюн, папіроси, шоколаду та цукерки, запропонувала нам через свойого представника, щоб ми в неї купували товар. Я сказав, що в нас нема грошей, щоб заплатити за товар. Представник компанії сказав мені, щоб я тим не журився й другого дня він мені привезе товар на кредит. "Як нема товару, то немає що продавати" — сказав він мені. "А, як нема що продавати, то, як ти можеш мати гроші?" Другого дня він притаскав мені товарів щось на тисячу долярів, тобто стільки само, що ми оба вклали в нашу крамницю.

Ми оба зі Стефаном були неодружені, то й не потребували багато грошей на наші особисті видатки. До того Стефан ще в день їздив вантажним автомобілем й троха заробляв грошей, а я пильнував крамниці. Стефан помагав мені в крамниці вечорами. Наша крамниця нам йшла навіть незле й приносила троха прибутку. Але несподівано нам трапилася досить немила пригода.

В народнім домі була за-

(закінчення на 8 стор.)

Листи Василя Стефаника до його друзів

Видавничий комітет видання новель Василя Стефаника англійською мовою з нагоди сторіччя його уродин, подає до відома українського громадянства, що книжка з новелями в англійській мові вже почалася друкувати в поважному англійському видавництві в Торонті й ще цього року книжка буде на книгарських полицях. Сподіємося, що появу новель Стефаника в англійському перекладі приймемо з таким захопленням, як в Галичині колись були прийняли перше видання його збірки новель: "Синя книжечка". Видання творів Стефаника англійською мовою вможливить багатьом неукраїнцям читати твори того великого письменника й поставить його в світову літературу.

Тому велика вдячність й щире спасибі всім мнешим і більшим жертводавцям, що причинилися своїми жертвами до сповнення великого задуму-видання творів В. Стефаника англійською мовою.

В. Стефаник мав великий письменницький талан. То видно не лиш із його новель, але навіть із його листів, що він їх писав до своїх друзів. Його листи писані по мистецьки, типовим його стилем, мають майже таку саму вартість, як і його новелі. Для приміру подаю тут один лист, що його написав Стефаник свому другові польському письменникові В. Морачевському в часі галицьких виборів в 1897 р., коли І. Франко кандидував до віденського сойму, а В. Стефаник їздив по селах із промовами на вічах. Той лист був надрукований в львівській газеті "Новий Час" від 7 липня 1938 р.

Дорогий Друже!

„Сидів я, сидів тай не міг всидіти. Недалеко від мене били, різали. Я пішов туда. Застав я подертий сніг на горах, заболочений на дорогах. Серед тої смерти сиділи чорні села як тіни, як жужлі спалені горячкою голоду давного і довгого. У селах люде. Гадали вони і ще гадають, що їх сльози розіллються попід сонце і на сонце впадуть і почорніє воно і цісареві знак дасть, що вони плачуть і гірко ридають. Гадали вони і ще гадають що сльози їх на вітер всядуть і піднесуть ся там, де атоми пурпуру Бога тихо обнимають і атоми шептати будуть їх сльози і Бог укритий покажеться і буде з висот синих видіти їх, як плачуть і гірко ридають".

„Потім я прийшов до них і казав їм, аби не плакали і аби гірко не ридали. Я їм радив, аби брали стріхи свої і складали одну на одну — аж під сонце. А сонце запалить їх високість і царя спече і Бога покаже. Вони слухали мене і ще боялися. Але я їх таки намовлю".

„Ми однаково стали добрими приятелями. Я їхав, а вони мене прощали і розійтися не могли зі мною. Жандарми надійшли і нас розтягнули. Це були бойки з добромильського повіту".

„Ми йшли темною ночею болотами і раз пораз спотикалися, але не впав із нас ніхто, бо тримали нас плечі близьких, що разом з нами йшли. Довго ми йшли і хоч замерзали нам ноги і гнили від мокрого болота, то ми розігрівалися нашими великими словами. Потім настав день і ми бачили ясне сонце і мідяні ліси і чули ми короткий уриваний спів косів, що недавно надлетіли. Ми не йшли, хоч бажали глядіти на сонце і ліси. Зайшли ми у місто і надибали жовнірів, що стояли сперті на оловянну зброю. Ми перейшли коло них, як діти — невинні і цікаві. Потім вони нас, як дітей загнали у церкву. Лиш у церкві ми були безпечні — ми невинні. Обступили вони церкву і хотіли нас там різати. Ми хотіли не датися і чарами святими боронитися. Прийшли потім начальники і просили, аби вийти, то будемо безпечні. Потім ми вийшли, нас 24, і голосували".

„По голосуванні я казав їм, що можна і в церкві боронитися, а в хатах і селах то конче треба".

„Такі були вибори. Я за них Вам колись більше розкажу. Мій друже єдиний, я би рад бути з Вами хоч днинку ясну і я буду доконче старатися, аби поїхати до Вас. Але Ви тимчасово пишіть такі листи, як пишете. Це сила моя і краса. Я по них ліпший і файніший Пишіть!"

Василь Стефаник

Велика шкода, що не можна зібрати всіх листів Стефаника й видати їх окремою книжкою. Такі й подібні листи, які дехто з нас має, м.ін. і в мене є їх кілька, варто би використати під час святкувань сторіччя уродин Стефаника в слідуючому 1971 р., бодай друкуючи їх по наших часописах, заки можна буде їх колись видати окремою книжкою.

Т. Кобзей,
голова Видавничого комітету
Вінніпеґ, Ман.

У КАНАДІ КОНТРОЛЮЮТЬ КЛУНКИ ПОДОРОЖНІХ

У зв'язку з захоплюванням літаків, що летять до европейських країн, також канадські повітряні лінії «Ер Кенада» та «Кенедієн Пасифік Ерлайнс» перевіряють докладно подорожніх та їх клунки перед відлетом до Европи. Досі терористи не захопили ще ніякого канадського літака, але сумні досвіди з літаками інших держав спонукали й канадців приглядатися ближче подорожнім, що їдуть за кордон, чи між ними немає терористів та чи в їх клунках не схована зброя.

Речник повітряних ліній заповів, що на літаках введено теж інші засоби охорони від захоплювання літаків, але не сказав які.

Закоштуйте добрих часів при пиві "Олд Вієнна"

Життєрадісний ковток за ковтком

ЗВАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

PREMIUM QUALITY
Old Vienna
LAGER BEER

O'KEEFE BREWING COMPANY LIMITED

Осінній базар і чай ЛУКЖ

ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ В ЕДМОНТОНІ

В неділю, 18 жовтня відбудеться осінній базар та чайне прийняття відділу ЛУКЖ Пресв. Евхаристії в північному Едмонтоні. Базар буде тривати від год. 12:30 - 5:00 пополудні. В часі базару буде продаж домашнього печива та базарових речей, а під кінець буде розиграш базарових квитків.

Базар відкриє парох о. протопресв. Я. Федуник. Гостей приниматимуть: о. парох, голова відділу п-і Йосифа Кулеба, попер. голова Аделя Клоді та господиня базару п-і Марія Блашкевич.

Чай наливатимуть голови едмонтонських відділів ЛУКЖ.

Управа та членкині ЛУКЖ Пресв. Евхаристії сердечно запрошують всіх на базар та чайне прийняття.

НА ПРОДАЖ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

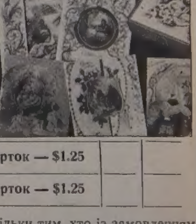

Зайдіть або напишіть до «УВістей» **(UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.)**, по гарні різдвяні картки:

► 10 українських карток — $1.25		
► 14 українських карток — $1.25		

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 7 стор.)

бава й ми оба зі Стефаном вибралися на забаву. Звичайно, молоді хлопці хотіли троха забавитися, а притому приглянутися, ануж може десь стрінемо якусь дівчину, що нам подобається тай може колись щось з того вийде. В крамниці ми залишили Михайла Крису. Ми бавилися досить приємно, аж десь біля десятої години ночі пригнався до народного дому один мій знайомий й каже мені: "Ходіть скоро до крамниці, бо Михайло в пивниці переливав самогон із бочки в пляшки від содової води й продавав і поліція його при тій роботі накрила. Поліція сконфіскувала в Михайла бочку з самогоном і його самого теж забрала зі собою. То вже пахло не добром, а таки досить важкою карою тюрми, бо Михайло вже був багато разів покараний грошевою карою за продаж самогону.

Вечером вже не можна було нічого зробити, але другого дня вранці Стефан пішов на поліцію й склав за Михайла кавцію й його випустили на волю. Відтак Стефан і Михайло пішли до адвоката й адвокат порадив, щоб Стефан перебрав вину за передержування й продаж самогону на себе, бо він ще за то не був караний, а Михайлові грозила велика кара. Стефан так зробив і на суді його покарали карою 100 долярів, а самогон сконфіскували. В той спосіб Михайло Криса вийшов дуже дешево із халепи з самогоном, в яку був вліз тай ще й нас затягнув.

Після тої пригоди, мій спільник Стефан почав розглядатися за якоюсь дівчиною, щоб одружитися. Він стрінув одну дівчину, що приїхала була до Едмонтону з Вінніпеґу. Вона йому подобалася й він поїхав за нею до Вінніпеґу. За якийсь час вернувся й сказав мені, що він буде женитися й тому хоче продати свою частину крамниці. В мене грошей не було, щоб його сплатити й я почав розглядатися, де би можна дістати гроші. Я стрінув укінці С. Палцата, який мені дав на крамницю 600.00 долярів і я сплатив Стефана. Скоро відтак забрався з другої частини крамниці й Михайло і обі крамниці залишилися без Крисів.

Стефан Криса скоро відтак одружився й мав одну дочку, яка вийшла заміж. Стефан їздив дальше вантажним автомобілем, але скоро захворів на пістряка (рака) й помер досить молодий. Його дружина ще живе десь в Едмонтоні. Його брат Михайло відтак залишив самогонку й займався вже лиш малюванням вивісок. Він пережив свойого брата Стефана, але також вже на другому світі.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО

старшої жінки-українки для ведення хати та догляду немічної господині. Мешкання, харч та платня відповідно до умови.

Писати до „Українських вістей" під „А. Е." В Едмонтоні телефонувати вечером, після 5-ої години на ч.: 479-6621.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

● Екзамінує безплатно слух
● Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
● Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху зверніться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.

ТЕЛ.: 424-0181

Централя слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

Архівно-музейна збірка

В 1936 р. з нагоди 25-річного ювілею Українського Національного Музею, оснований нашим великим Митрополитом Андреем Шептицьким, писав відомий український вчений д-р Є. Ю. Пеленський таке: "Передусім, треба пам'ятати, що справжнім міри лом справжньої культури нації є ніщо інше, як музеї. Які вони, яке відношення громадянства до них — така й культура даного народу. І культура й національна свідомість виростає з минулого, а музей то неначе оаза старовини серед сучасности. Тут зберігається пам'ятки славного минулого, свідоцтва буйного життя. І кожний, навіть дрібний, предмет уміє тут росказати тому, хто хоче слухати, свою історію".

Ми хочемо, щоб в Канаді не пропали культурні цінності нашого минулого, що їх привезли наші піонери й тому збираємо до нашої збірки всі давні друки, світлини та різні пам'яткові речі. Якщо у Вас є щось такого, а ви самі не думаєте того зберігати, то ми їх збережемо для ваших дітей та внуків та для нащадків усіх наших українських поселенців у Канаді, щоб ті речі говорили про славну культуру українського народу, не лише своїм, але й чужим.

ПОДАЄМО 25-й СПИСОК осіб, що прислали матеріяли до нашої збірки:

1.: П-і Юлія МАСЛЯНИК Форт Саскачеван, Алта — книжки, давні календарі, журнали та часописи по бл. п. інж. О. Масляникові;

2.: П-і Текля ГАЛЯК, Лин Лейк, Ман. — (другий раз) перший "Кобзар", надрукований в Канаді, інститутом "Просвіта" в Вінніпеґу та інші книжки;

3.: П. Д. ФОДЧУК, Торонто, Онт. — (другий раз) книжки, журнали, програмки та летючки.

Коли маєте які завваги, побажання, чи суґестії, будь ласка, напишіть нам:

Н. YОРУК
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA
Телефонуйте: 424-6905

УСМІХНІТЬСЯ

СУДІТЬ САМІ

— Що? Ви дозволяєте собі пропонувати мені гроші?

— Якщо ви проти цього щось маєте, я тим більше радий.

* * *

ОДИН ЗУБ

Івасьо запитує дідуся:

— Дідусю, а ви були колись малим?

— Був.

— І оце у вас за все життя тільки один зуб виріс?

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Усміхніться

ВРЯТУВАВ

У річці топився чоловік. На мості зібралося много людей. Крик, вереск, а ніхто не наважується скочити у холодну воду.

Нараз один незнайомий просто в одязі полетів з мосту. Врятував потопаючого, а коли вибрався на берег, усі почали дякувати йому, хвалити за відважність і самовідданість.

— Все то добре, — каже він. — Але інтересно знати: хто мене пхнув до ріки в новому костюмі?

* * *

НІЧОГО ДИВНОГО

Стрілися друзі дитинства, згадують шкільне товариство.

— А ти знаєш, що Іван П. став літературним критиком?

— Нічого дивного: він ще в школі не любив літератури.

* * *

НАЙКРАЩИЙ ДЕНЬ

— Петрусю, який день тобі більше всього подобається?

— Понеділок.

— А чому?

— Бо в неділю у нас завжди бувають гості, а в понеділок я продаю пляшки до крамниці.

* * *

ЧИ МОЖНА ЛЮБИТИ ДВОХ!

— Мамо, ти мене любиш?

— Люблю, синку.

— А мого братчика маленького?

— Теж люблю.

— Мамо уважайте. А я чув, як учора наша Марійка біля фіртки комусь говорила, що двох любити неможна.

* * *

ВИСОКА КУЛЬТУРА

В одному з готелів у Ню Йорку вміщено таке застереження: "Не розкидайте недопалків! Пам'ятайте про пожежу Чікаго!".

Нижче хтось написав рукою: "Не плюйте на підлогу! Пам'ятайте про розливи Міссісіпі!".

Не хочуть албертських індиків

Уряд Британської Колюмбії спинив продаж албертських індиків у своїй провінції. Для годівців індиків в Алберті — це прикрий удар, бо бл. 5 мільйонів фунтів індиків продавано щорічно з Алберти до Британської Колюмбії. Алберта продає річно тільки понад 15 мільйонів фунтів індиків.

Уряд та годівці індиків Британської Колюмбії кажуть, що вони мусіли ввести ту заборону, щоб захоронити годівців індиків Британської Колюмбії перед дешевими імпортованими індиками. Ще перед забороною ввозу албертських індиків, Британська Колюмбія заборонила ввозити індики з Квебеку, які продавано по дуже низьких цінах.

Справа продажу сільсько-господарських продуктів з одної провінції до другої опинилася перед найвищим судом Канади, бо вже давніше Квебек заборонив ввозити кури та яйця з Онтаріо, а Британська Колюмбія кури та яйця з Алберти.

Забава-пущення БУК Пресв. Евхаристії

В суботу, 7 листопада відбудеться забава-пущення, що її влаштовує відділ БУК Пресв. Евхаристії в відновленій залі Українського Народного Дому.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов едину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і

стара адреса: ....

....

Ім'я і

нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)

...picked for you

We've spared no effort in gathering the season's finest fruits and vegetables, especially for your enjoyment. Breathtakingly beautiful, they await you now at Safeway.

SAFEWAY

Come select a variety of your favorites.

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED